

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 64

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

54. sējums
2011. gada 11. marts

Saturs

I Leģislatīvi akti

DIREKTĪVAS

- ★ Padomes Direktīva 2011/16/ES (2011. gada 15. februāris) par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK 1

II Neleģislatīvi akti

REGULAS

- ★ Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 233/2011 (2011. gada 10. marts), ar ko īsteno Regulas (ES) Nr. 204/2011 16. panta 2. punktu par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Lībijā 13

- ★ Komisijas Regula (ES) Nr. 234/2011 (2011. gada 10. marts), ar kuru īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1331/2008, ar ko nosaka vienotu atļauju piešķiršanas procedūru attiecībā uz pārtikas piedevām, fermentiem un aromatizētājiem ⁽¹⁾ 15

Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 235/2011 (2011. gada 10. marts), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai 25

Cena: EUR 3

(Turpinājums nākamajā lappusē)

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 236/2011 (2011. gada 10. marts), ar ko groza ar Regulu (ES) Nr. 867/2010 2010./11. tirdzniecības gadam noteiktās reprezentatīvās cenas un papildu ievadmuitas nodokļus dažiem cukura nozares produktiem	27
---	----

LĒMUMI

★ Padomes Īstenošanas lēmums 2011/156/KĀDP (2011. gada 10. marts), ar ko īsteno Lēmumu 2011/137/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Lībijā	29
---	----

I

(Leģislatīvi akti)

DIREKTĪVAS

PADOMES DIREKTĪVA 2011/16/ES

(2011. gada 15. februāris)

par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

cību starp dalībvalstīm, paredzot vienādus noteikumus, pienākumus un tiesības visām dalībvalstīm.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. un 115. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Globalizācijas laikmetā strauji pieaug nepieciešamība pēc dalībvalstu savstarpējas palīdzības nodokļu jomā. Ievērojami pieaugot nodokļu maksātāju mobilitātei, pārrobežu darījumu skaitam un finanšu instrumentu internacionalizācijai, dalībvalstīm ir arvien grūtāk pienācīgi novērtēt maksājamās nodokļu summas. Šī pieaugošā problēma ietekmē nodokļu sistēmu darbību un izraisa nodokļu dubultu uzlikšanu, kas savukārt veicina krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, kamēr kontroles pilnvaras joprojām noteiktas valsts līmenī. Tādējādi tas apdraud iekšējā tirgus darbību.
- (2) Tādēļ atsevišķa dalībvalsts nevar pārvaldīt savu iekšējo nodokļu sistēmu, jo īpaši saistībā ar tiešajiem nodokļiem, nesāņemot informāciju no citām dalībvalstīm. Lai pārvarētu šīs situācijas negatīvo ietekmi, noteikti jāattīsta jauna administratīva sadarbība starp dalībvalstu nodokļu pārvaldēm. Vajadzīgi instrumenti, kas varētu radīt uztī-

- (3) Tādēļ būtu jāizmanto pilnīgi jauna pieeja, izstrādājot jaunu teksta redakciju, piešķirot dalībvalstīm pilnvaras efektīvi sadarboties starptautiskā līmenī, lai novērstu arvien pieaugošās globalizācijas negatīvās sekas iekšējā tirgū.

- (4) Šādos apstākļos pasākumi, kas paredzēti spēkā esošajā Padomes Direktīvā 77/799/EEK (1977. gada 19. decembris) par dalībvalstu kompetentu iestāžu savstarpēju palīdzību tiešo nodokļu un apdrošināšanas prēmiju nodokļu jomā ⁽³⁾ vairs nav atbilstīgi. Tās būtiskie trūkumi aplūkoti 2000. gada 22. maija ziņojumā, ko sagatavoja Padomes *ad hoc* darba grupa nodokļu krāpšanas novēršanas jautājumos, un nesenāk – Komisijas 2004. gada 27. septembra paziņojumā par korporatīvās un finansiāli ļaunprātīgas darbības nepieļaušanu un apkarošanu un Komisijas 2006. gada 31. maija paziņojumā par nepieciešamību izveidot savstarpēji koordinētu stratēģiju, lai uzlabotu cīņu pret krāpšanu nodokļu jomā.

- (5) Direktīva 77/799/EEK pat ar tās vēlākajiem grozījumiem tika izstrādāta apstākļos, kas atšķiras no pašreizējām iekšējā tirgus prasībām, un tā vairs neatbilst administratīvās sadarbības jaunajām prasībām.

- (6) Tā kā Direktīvā 77/799/EEK veicamo pielāgojumu skaits un nozīmīgums ir liels, vienkārši grozījumi nebūtu pietiekami, lai sasniegtu iepriekš minētos mērķus. Tādēļ Direktīva 77/799/EEK būtu jāatceļ un jāaizstāj ar jaunu juridisku instrumentu. Minētais instruments būtu jāpiemēro tiešajiem nodokļiem un netiešajiem nodokļiem, uz kuriem pagaidām neattiecas citi Savienības tiesību akti. Tāpēc uzskatāms, ka šī jaunā direktīva ir piemērots instruments efektīvas administratīvās sadarbības nodrošināšanai.

⁽¹⁾ 2010. gada 10. februāra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ 2009. gada 16. jūlija atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽³⁾ OV L 336, 27.12.1977., 15. lpp.

- (7) Šīs direktīvas pamatā ir Direktīvā 77/799/EEK sasniegtais, tomēr tajā ir paredzēti skaidrāki un precīzāki noteikumi, ar ko vajadzības gadījumā reglamentē dalībvalstu administratīvo sadarbību, lai panāktu dalībvalstu plašāku administratīvu sadarbību, jo īpaši saistībā ar informācijas apmaiņu. Skaidrākiem noteikumiem arī būtu jo īpaši jānodrošina, ka ir aptvertas visas juridiskās un fiziskās personas Savienībā, ņemot vērā aizvien pieaugošo tiesisko regulējumu skaitu, tostarp ne tikai tādus tradicionālus regulējumus kā tresti un fondi, bet arī jebkurus jaunus instrumentus, ko var izveidot nodokļu maksātāji dalībvalstīs.
- (8) Būtu plašāk jāizmanto tieša saziņa starp dalībvalstu vietējiem vai valsts birojiem, kas atbild par administratīvo sadarbību, nodrošinot obligātu saziņu starp centrālajiem koordinācijas birojiem. Tiešas saziņas trūkums izraisa neefektivitāti, nepietiekamu administratīvās sadarbības pasākumu izmantošanu un novēlotu saziņu. Tādēļ būtu jāparedz plašāka tiešas saziņas izmantošana starp dienestiem, lai sadarbība kļūtu efektīvāka un ātrāka. Pilnvaru piešķiršana koordinācijas departamentiem būtu jāpakļauj katras dalībvalsts valsts noteikumiem.
- (9) Dalībvalstīm pēc citu dalībvalstu lūguma par konkrētiem gadījumiem būtu jāveic informācijas apmaiņa, kā arī vajadzīgās procedūras, lai iegūtu šādu informāciju. "Prognozējamā svarīguma" norma ir paredzēta, lai nodrošinātu pēc iespējas plašāku informācijas apmaiņu nodokļu jomā, vienlaikus precizējot, ka dalībvalstīm nav atļauts veikt t. s. pierādījumu meklēšanu pēc nejausības principa ("fishing expeditions") vai pieprasīt informāciju, kas, visticamāk, nav saistīta ar attiecīgā nodokļu maksātāja nodokļu jautājumiem. Lai gan šīs direktīvas 20. pantā ir paredzētas procedūras prasības, minētās procedūras ir jāinterpretē brīvi, lai netraucētu efektīvu informācijas apmaiņu.
- (10) Tiek atzīts, ka obligātā automātiskā informācijas apmaiņa bez priekšnosacījumiem ir visefektīvākais līdzeklis, lai pārrobežu situācijās uzlabotu nodokļu pareizu novērtēšanu, kā arī lai apkarotu krāpšanu. Tādēļ šajā sakarā būtu jāpiemēro pakāpeniska pieeja, sākot ar automātisko apmaiņu attiecībā uz pieejamo informāciju par piecām kategorijām un pārskatot attiecīgos noteikumus pēc Komisijas iesniegtā ziņojuma.
- (11) Būtu jāstiprina un jāveicina arī spontāna informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm.
- (12) Būtu jānosaka termiņi informācijas sniegšanai saskaņā ar šo direktīvu, lai nodrošinātu savlaicīgu un tādējādi efektīvu informācijas apmaiņu.
- (13) Svarīgi, lai vienas dalībvalsts nodokļu administrācijas ierēdņiem būtu atļauts atrasties citas dalībvalsts teritorijā.
- (14) Tā kā nodokļu situācija, kurā vienas vai vairāku personu pienākums maksāt nodokļus noteikts vairākās dalībvalstīs, bieži ir saistīta ar kopējām vai papildu interesēm, būtu jānodrošina iespēja divām vai vairākām dalībvalstīm, pamatojoties uz savstarpēju vienošanos un brīvprātīgi, veikt šādu personu vienlaicīgas pārbaudes.
- (15) Ņemot vērā dažās dalībvalstīs noteikto juridisko prasību par tādu lēmumu un instrumentu paziņošanu nodokļu maksātājam, kas attiecas uz tā nodokļu saistībām, un ņemot vērā grūtības, ko šāda prasība rada nodokļu iestādēm, tostarp gadījumos, kad nodokļu maksātājs pārcēlies uz citu dalībvalsti, ir vēlams, lai šādos apstākļos nodokļu iestādes varētu lūgt tās dalībvalsts kompetento iestāžu sadarbību, uz kuru nodokļu maksātājs pārcēlies.
- (16) Atsauksmes par nosūtīto informāciju veicinās dalībvalstu administratīvo sadarbību.
- (17) Vajadzīga dalībvalstu un Komisijas sadarbība, lai pastāvīgi pētītu sadarbības procedūras un apmainītos ar pieredzi un labāko praksi attiecīgajās jomās.
- (18) Administratīvās sadarbības efektivitātei ir svarīgi, lai informāciju un dokumentus, kas iegūti saskaņā ar šo direktīvu, ņemot vērā šajā direktīvā noteiktos ierobežojumus, saņēmēja dalībvalsts varētu izmantot arī citiem mērķiem. Tāpat ir svarīgi, lai dalībvalstis varētu, ievērojot konkrētus nosacījumus, nosūtīt šo informāciju trešām valstīm.
- (19) Situācijās, kurās pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts var atteikties sniegt informāciju, būtu skaidri jānosaka un jāierobežo, ņemot vērā konkrētas aizsargājamas privātas intereses un sabiedrības intereses.
- (20) Tomēr dalībvalsts nedrīkstētu atteikties nosūtīt informāciju tāpēc, ka informācija nav nepieciešama tās iekšējām interesēm, vai tāpēc, ka informācija ir bankas, citas finanšu iestādes, pārstāvja vai personas, kas darbojas kā aģents vai fiduciārs, rīcībā vai ir saistīta ar kādas personas īpašumtiesību interesēm.
- (21) Šajā direktīvā ir paredzēti minimālie noteikumi, un tāpēc tai nebūtu jāierobežo dalībvalstu tiesības iesaistīties plašākā sadarbībā ar citām dalībvalstīm saskaņā ar saviem tiesību aktiem vai divpusējiem un daudzpusējiem nolīgumiem, kas noslēgti ar citām dalībvalstīm.

- (22) Būtu skaidri jānosaka arī, ka, ja dalībvalsts nodrošina kādai trešai valstij plašāku sadarbību, nekā paredzēts saskaņā ar šo direktīvu, tā nedrīkstētu atteikties nodrošināt šādu plašāku sadarbību citām dalībvalstīm, kas vēlas sākt šādu plašāku savstarpēju sadarbību.
- (23) Informācijas apmaiņa būtu jāveic, izmantojot standarta veidlapas, formātus un saziņas kanālus.
- (24) Būtu jāveic administratīvās sadarbības efektivitātes novērtējums, jo īpaši pamatojoties uz statistikas datiem.
- (25) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽¹⁾.
- (26) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Savienības interesēs izstrādāt savas tabulas, kurās pēc iespējas precīzāk atspoguļota atbilstība starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un padarīt tās publiski pieejamas.
- (27) Uz jebkādu informācijas apmaiņu, kas minēta šajā direktīvā, attiecas noteikumi, ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti⁽³⁾. Tomēr ir lietderīgi paredzēt konkrētu tiesību un pienākumu ierobežojumus, kas noteikti Direktīvā 95/46/EK, lai nodrošinātu minētās direktīvas 13. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētās intereses. Šādi ierobežojumi ir vajadzīgi un samērīgi, ņemot vērā iespējamo ieņēmumu zaudējumu dalībvalstīm un šajā direktīvā iekļautās informācijas būtisko nozīmi, lai efektīvi cīnītos pret krāpšanu.
- (28) Šajā direktīvā ir respektētas pamattiesības un ievēroti principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- (29) Tā kā šīs direktīvas mērķus, proti, dalībvalstu efektīvu administratīvo sadarbību, lai novērstu augošās globalizācijas negatīvās sekas iekšējā tirgū, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un vienādības un efektīvi-

tātes dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1 NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

1. Šajā direktīvā paredz noteikumus un kārtību, kādā dalībvalstis savstarpēji sadarbojas, lai apmainītos ar informāciju, kas ir prognozējami svarīga, lai pārvaldītu un īstenotu minēto dalībvalstu tiesību aktus, kas attiecas uz 2. pantā minētajiem nodokļiem.

2. Šajā direktīvā paredz arī noteikumus attiecībā uz 1. punktā minētās informācijas elektronisku apmaiņu, kā arī noteikumus un kārtību, kādā dalībvalstis un Komisija sadarbojas jautājumos par koordināciju un izvērtēšanu.

3. Šī direktīva neietekmē to, kā dalībvalstīs piemēro noteikumus par savstarpēju palīdzību krimināllietās. Tā neskar arī dalībvalstu saistību izpildi attiecībā uz plašāku administratīvu sadarbību, kas izriet no citiem tiesību instrumentiem, tostarp divpusējiem un daudzpusējiem nolīgumiem.

2. pants

Darbības joma

1. Šo direktīvu piemēro visiem nodokļiem, ko iekasē dalībvalsts, dalībvalsts teritoriālas vai administratīvas apakšvienības, tostarp vietējās iestādes, vai ko iekasē dalībvalsts vai apakšvienību vārdā.

2. Neskarot 1. punktu, šo direktīvu nepiemēro pievienotās vērtības nodoklim un muitas nodokļiem, kā arī akcīzes nodokļiem, uz kuriem attiecas citi Savienības tiesību akti par dalībvalstu savstarpēju administratīvu sadarbību. Šo direktīvu nepiemēro arī sociālā nodrošinājuma obligātajām iemaksām, kas iemaksājamas dalībvalstij vai dalībvalsts apakšvienībai, vai sociālā nodrošinājuma iestādēm, kas izveidotas saskaņā ar publiskajām tiesībām.

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

⁽²⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽³⁾ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

3. Panta 1. punktā minētos nodokļus nekādā gadījumā neuzskata par tādiem, kas aptver:

- a) maksas, piemēram, par valsts iestāžu izdotām izziņām un citiem dokumentiem; vai
- b) līgumiskas maksas, piemēram, atlīdzību par sabiedriskajiem pakalpojumiem.

4. Šī direktīva piemērojama 1. punktā minētajiem nodokļiem, kas noteikti teritorijā, uz kuru attiecas Līgumi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 52. pantu.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “kompetentā iestāde” – dalībvalsts kompetentā iestāde ir iestāde, ko attiecīgā dalībvalsts par tādu izraudzījusi. Rīkojoties saskaņā ar šo direktīvu, centrālais koordinācijas birojs, koordinācijas departaments vai kompetentais ierēdnis arī tiek uzskatīts par kompetento iestādi atbilstīgi pilnvarojumam saskaņā ar 4. pantu;
- 2) “centrālais koordinācijas birojs” ir birojs, kas par tādu izraudzīts un kam uzticēta galvenā atbildība par saziņu ar citām dalībvalstīm administratīvās sadarbības jomā;
- 3) “koordinācijas departaments” ir jebkurš birojs, kas nav centrālais koordinācijas birojs un kas par tādu ir izraudzīts, lai saskaņā ar šo direktīvu veiktu tiešu informācijas apmaiņu;
- 4) “kompetentais ierēdnis” ir jebkurš ierēdnis, kas saskaņā ar šo direktīvu ir pilnvarots veikt tiešu informācijas apmaiņu;
- 5) “pieprasījuma iesniedzēja iestāde” ir dalībvalsts centrālais koordinācijas birojs, koordinācijas departaments vai jebkurš kompetentais ierēdnis, kas iesniedz palīdzības pieprasījumu kompetentās iestādes vārdā;
- 6) “pieprasījuma saņēmēja iestāde” ir dalībvalsts centrālais koordinācijas birojs, koordinācijas departaments vai jebkurš kompetentais ierēdnis, kas saņem palīdzības pieprasījumu kompetentās iestādes vārdā;
- 7) “administratīvā procedūra” ir visas kontroles, pārbaudes un citi pasākumi, ko dalībvalstis ir veikušas, pildot savus pienākumus, lai nodrošinātu nodokļu tiesību aktu pareizu piemērošanu;
- 8) “informācijas apmaiņa pēc pieprasījuma” ir informācijas apmaiņa, pamatojoties uz pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts pieprasījumu pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij konkrētā gadījumā;
- 9) “automātiska apmaiņa” ir iepriekš noteiktas informācijas sistematiska paziņošana citai dalībvalstij bez iepriekšēja pieprasījuma iepriekš noteiktos regulāros intervālos. Saistībā ar 8. pantu pieejamā informācija ir informācija, kas ir reģistrēta informācijas paziņotājas dalībvalsts nodokļu reģistros un ko var iegūt saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts informācijas vākšanas un apstrādes procedūrām;
- 10) “spontāna apmaiņa” ir nesistemātiska informācijas paziņošana citai dalībvalstij jebkurā brīdī un bez iepriekšēja pieprasījuma;
- 11) “persona” ir:
 - a) fiziska persona;
 - b) juridiska persona;
 - c) ja tāda iespēja ir paredzēta spēkā esošajos tiesību aktos – personu apvienība, kas atzīta par tiesīgu veikt juridiskas darbības, bet kam trūkst juridiskas personas statusa; vai
 - d) jebkura cita jebkāda veida un formas juridiska sistēma neatkarīgi no tā, vai tai ir juridiskas personas statuss, kuras īpašumā ir līdzekļi vai kura pārvalda līdzekļus, uz ko (tostarp arī uz ienākumiem, kas no tiem gūti) attiecas jebkurš no nodokļiem, kurš iekļauts šīs direktīvas darbības jomā;
- 12) “elektroniski” nozīmē – izmantojot datu elektroniskās apstrādes, tostarp arī datu saspiešanai, un uzglabāšanas iekārtas, izmantojot vadus, radioaides, optiskās tehnoloģijas vai citus elektromagnētiskus līdzekļus;
- 13) “CCN tīkls” ir kopējā platforma, kas balstīta uz kopējo sakaru tīklu (CCN), kuru Savienība izveidojusi, lai nodrošinātu visas informācijas elektronisku nosūtīšanu starp kompetentajām muitas un nodokļu iestādēm.

4. pants

Organizācija

- 1. Katra dalībvalsts viena mēneša laikā pēc 2011. gada 11. marta informē Komisiju par savu kompetento iestādi šīs direktīvas piemērošanai, kā arī nekavējoties informē Komisiju par jebkādam izmaiņām attiecībā uz to.

Komisija dara šo informāciju pieejamu citām dalībvalstīm un publicē dalībvalstu norādīto iestāžu sarakstu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. Kompetentā iestāde ieceļ centrālo koordinācijas biroju. Kompetentā iestāde ir atbildīga par Komisijas un citu dalībvalstu informēšanu par to.

Centrālo koordinācijas biroju var norīkot arī kā atbildīgo par saziņu ar Komisiju. Kompetentā iestāde ir atbildīga par Komisijas informēšanu par to.

3. Katras dalībvalsts kompetentā iestāde var iecelt koordinācijas departamentus, kuriem ir piešķirta kompetence saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem vai politiku. Centrālais koordinācijas birojs atbild par koordinācijas departamentu saraksta atjaunināšanu un tā pieejamības nodrošināšanu attiecīgo pārējo dalībvalstu centrālajiem koordinācijas birojiem un Komisijai.

4. Katras dalībvalsts kompetentā iestāde var iecelt kompetentos ierēdņus. Centrālais koordinācijas birojs atbild par kompetento ierēdņu saraksta atjaunināšanu un tā pieejamības nodrošināšanu attiecīgo pārējo dalībvalstu centrālajiem koordinācijas birojiem un Komisijai.

5. Ierēdņus, kas iesaistīti administratīvajā sadarbībā saskaņā ar šo direktīvu, jebkurā gadījumā šim nolūkam un saskaņā ar kompetento iestāžu noteikto kārtību uzskata par kompetentajiem ierēdņiem.

6. Ja koordinācijas departaments vai kompetentais ierēdnis nosūta vai saņem sadarbības pieprasījumu vai atbildi uz sadarbības pieprasījumu, tas informē savas dalībvalsts centrālo koordinācijas biroju saskaņā ar minētās dalībvalsts noteikto kārtību.

7. Ja koordinācijas departaments vai kompetentais ierēdnis saņem sadarbības pieprasījumu, kurā lūgts veikt pasākumus, kuri nav tā kompetencē, kas tam piešķirta saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts valsts tiesību aktiem vai politiku, tas šādu pieprasījumu nekavējoties nosūta savas dalībvalsts centrālajam koordinācijas birojam un par to informē pieprasījuma iesniedzēju iestādi. Šādā gadījumā 7. pantā noteiktais laikposms sākas nākamajā dienā pēc sadarbības pieprasījuma nosūtīšanas centrālajam koordinācijas birojam.

II NODAĻA

INFORMĀCIJAS APMAIŅA

I IEDAĻA

Informācijas apmaiņa pēc pieprasījuma

5. pants

Procedūra informācijas apmaiņai pēc pieprasījuma

Pieprasījuma saņēmēja iestāde pēc pieprasījuma iesniedzējas iestādes pieprasījuma paziņo pieprasījuma iesniedzējai iestādei

jebkuru 1. panta 1. punktā minēto informāciju, kas ir tās rīcībā vai ko tā iegūst administratīvā procedūrā.

6. pants

Administratīvās procedūras

1. Pieprasījuma saņēmēja iestāde noorganizē jebkādu administratīvo procedūru veikšanu, kas vajadzīga, lai iegūtu 5. pantā minēto informāciju.

2. Šīs direktīvas 5. pantā minētajā pieprasījumā var būt iekļauts pamatots konkrētas administratīvās procedūras pieprasījums. Ja pieprasījuma saņēmēja iestāde uzskata, ka administratīvā procedūra nav vajadzīga, tā nekavējoties paziņo pieprasījuma iesniedzējai iestādei attiecīgos iemeslus.

3. Lai iegūtu pieprasīto informāciju vai lai veiktu pieprasīto administratīvo procedūru, pieprasījuma saņēmēja iestāde ievēro kārtību, kādu tā ievērotu, ja rīkotos pēc savas iniciatīvas vai pēc savas dalībvalsts citas iestādes pieprasījuma.

4. Pēc pieprasījuma iesniedzējas iestādes īpaša lūguma pieprasījuma saņēmēja iestāde nosūta oriģināldokumentus, ja tas nav pretrunā ar pieprasījuma saņēmējas iestādes dalībvalstī spēkā esošajiem noteikumiem.

7. pants

Termiņi

1. Pieprasījuma saņēmēja iestāde sniedz 5. pantā minēto informāciju, cik vien ātri iespējams un ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc pieprasījuma saņemšanas dienas.

Tomēr, ja pieprasījuma saņēmējas iestādes rīcībā šāda informācija jau ir, informāciju nosūta divos mēnešos pēc minētās dienas.

2. Konkrētos īpašos gadījumos pieprasījuma saņēmēja iestāde un pieprasījuma iesniedzēja iestāde var vienoties par termiņiem, kas atšķiras no 1. punktā paredzētajiem.

3. Pieprasījuma saņēmēja iestāde nekavējoties un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā septiņas darbdienu pēc saņemšanas, ja iespējams – elektroniski, apstiprina pieprasījuma saņemšanu pieprasījuma iesniedzējai iestādei.

4. Viena mēneša laikā pēc pieprasījuma saņemšanas pieprasījuma saņēmēja iestāde paziņo pieprasījuma iesniedzējai iestādei par jebkādiem trūkumiem pieprasījumā un par situāciju skaidrojošas papildu informācijas nepieciešamību. Šādā gadījumā 1. punktā paredzētie termiņi sākas nākamajā dienā pēc tam, kad pieprasījuma saņēmēja iestāde ir saņēmusi vajadzīgo papildu informāciju.

5. Ja pieprasījuma saņēmēja iestāde uz pieprasījumu nespēj atbildēt līdz termiņa beigām, tā par to nekavējoties un jebkurā gadījumā trijos mēnešos pēc pieprasījuma saņemšanas informē pieprasījuma iesniedzēju iestādi un norāda atbildes kavējuma iemeslus un datumu, līdz kuram tā, iespējams, spētu sniegt atbildi.

6. Ja pieprasījuma saņēmējas iestādes rīcībā nav pieprasītās informācijas un tā nespēj atbildēt uz informācijas pieprasījumu vai atsakās to darīt 17. pantā paredzēto iemeslu dēļ, tā nekavējoties, bet ne vēlāk kā viena mēneša laikā pēc pieprasījuma saņemšanas informē pieprasījuma iesniedzēju iestādi par iemesliem.

II IEDAĻA

Obligāta automātiska informācijas apmaiņa

8. pants

Obligātās automātiskās informācijas apmaiņas darbības joma un nosacījumi

1. Katras dalībvalsts kompetentā iestāde ar automātisku informācijas apmaiņu paziņo jebkuras citas dalībvalsts kompetentajai iestādei tādu informāciju par taksācijas periodiem no 2014. gada 1. janvāra, kas ir pieejama par minētās citas dalībvalsts rezidentiem; minētā informācija ir par šādām konkrētām ienākumu un kapitāla kategorijām, kā tās saprot saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kura paziņo šo informāciju:

- a) ienākumi no nodarbinātības;
- b) direktoru atalgojumi;
- c) dzīvības apdrošināšanas produkti, kas nav reglamentēti ar citiem Savienības juridiskiem instrumentiem par informācijas apmaiņu un ar citiem līdzīgiem pasākumiem;
- d) pensijas;
- e) īpašumtiesības un ienākumi no nekustamā īpašuma.

2. Dalībvalstis līdz 2014. gada 1. janvārim informē Komisiju par šā panta 1. punktā uzskaitītajām kategorijām, attiecībā uz kurām tām ir pieejama informācija. Tās informē Komisiju par visām ar šīm kategorijām saistītajām turpmākajām izmaiņām.

3. Dalībvalsts kompetentā iestāde var jebkuras citas dalībvalsts kompetentajai iestādei norādīt, ka tā nevēlas saņemt informāciju par šā panta 1. punktā norādītajām ienākumu un kapi-

tāla kategorijām vai ka tā nevēlas saņemt informāciju par ienākumiem vai kapitālu, kas nepārsniedz konkrētu robežvērtību. Tā par to informē arī Komisiju. Var uzskatīt, ka dalībvalsts nevēlas saņemt informāciju saskaņā ar šā panta 1. punktu, ja tā neinformē Komisiju par nevienu kategoriju, par kuru tai ir pieejama informācija.

4. Dalībvalstis līdz 2016. gada 1. jūlijam reizi gadā iesniedz Komisijai statistiku par automātiskās apmaiņas apjomu un, ciktāl tas iespējams, informāciju par administratīvām un citām attiecīgām izmaksām un ieguvumiem, kas saistīti ar notikušo apmaiņu un visām iespējamām izmaiņām gan attiecībā uz nodokļu administrācijām, gan trešām personām.

5. Komisija līdz 2017. gada 1. jūlijam iesniedz ziņojumu, kurā sniedz pārskatu un novērtējumu par saņemto statistiku un informāciju par tādiem jautājumiem kā automātiskās informācijas apmaiņas administratīvās un citas attiecīgās izmaksas un ieguvumi, kā arī par saistītajiem praktiskajiem aspektiem. Komisija vajadzības gadījumā iesniedz Padomei priekšlikumu attiecībā uz 1. punktā izklāstītajām ienākumu un kapitāla kategorijām un/vai nosacījumiem, tostarp nosacījumu, ka ir jābūt pieejamai informācijai par citu dalībvalstu rezidentiem.

Izskatot Komisijas iesniegto priekšlikumu, Padome izvērtē iespējas turpmāk stiprināt automātiskās informācijas apmaiņas efektivitāti un darbību un celt tās līmeni, lai paredzētu, ka:

- a) katras dalībvalsts kompetentā iestāde ar automātisko informācijas apmaiņu paziņo jebkuras citas dalībvalsts kompetentajai iestādei informāciju par taksācijas periodiem, sākot no 2017. gada 1. janvāra, attiecībā uz minētās citas dalībvalsts rezidentiem vismaz par trijām konkrētām ienākumu un kapitāla kategorijām, kas uzskaitītas 1. punktā, kā tās saprot saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kura paziņo šo informāciju;
- b) panta 1. punktā minētais kategoriju saraksts ir paplašināms, lai tajā iekļautu dividendes, kapitāla pieaugumus un autoratlīdzības.

6. Informācijas paziņošana notiek vismaz reizi gadā sešos mēnešos pēc tā dalībvalsts nodokļu gada beigām, kurā informācija kļuva pieejama.

7. Saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija līdz 29. panta 1. punktā norādītajiem datumiem pieņem praktiskus pasākumus automātiskajai informācijas apmaiņai.

8. Ja dalībvalstis vienojušās par informācijas automatisko apmaiņu par ienākuma un kapitāla papildu kategorijām, noslēdzot divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus ar citām dalībvalstīm, tās dara zināmus minētos nolīgumus Komisijai; Komisija savukārt dara pieejamus minētos nolīgumus visām pārējām dalībvalstīm.

III IEDAĻA

Spontāna informācijas apmaiņa

9. pants

Spontānas informācijas apmaiņas darbības joma un nosacījumi

1. Katras dalībvalsts kompetentā iestāde paziņo jebkuras citas dalībvalsts kompetentajai iestādei 1. panta 1. punktā minēto informāciju jebkurā no šiem gadījumiem:

- a) vienas dalībvalsts kompetentajai iestādei ir pamats uzskatīt, ka otrā dalībvalstī varētu rasties nodokļu zudums;
- b) persona, kam ir nodokļu saistības, saņem nodokļu samazinājumu vai atbrīvojumu no nodokļiem vienā dalībvalstī, kas varētu izraisīt nodokļu paaugstinājumu vai nodokļu saistības otrā dalībvalstī;
- c) komercdarījumi, ko persona, kam ir nodokļu saistības vienā dalībvalstī, veic ar personu, kam ir nodokļu saistības citā dalībvalstī, notiek ar vienas vai vairāku valstu starpniecību tā, lai vienā vai otrā dalībvalstī vai arī abās dalībvalstīs varētu rasties nodokļu ietaupījumi;
- d) dalībvalsts kompetentajai iestādei ir pamats uzskatīt, ka nodokļu ietaupījumi varētu rasties no mākslīgas peļņas pārnesšanas uzņēmumu grupās;
- e) informācija, ko kādai dalībvalstij nosūtījusi citas dalībvalsts kompetentā iestāde, ir radījusi iespēju iegūt informāciju, kas varētu būt būtiska, nosakot nodokļu saistības šajā dalībvalstī.

2. Katras dalībvalsts kompetentās iestādes var pēc savas iniciatīvas paziņot citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm tām zināmu un citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm iespējami noderīgu informāciju.

10. pants

Termiņi

1. Kompetentā iestāde, kurai kļūst pieejama 9. panta 1. punktā minētā informācija, nosūta šo informāciju attiecīgajai

jebkuras citas dalībvalsts kompetentajai iestādei tik drīz, cik vien iespējams, un ne vēlāk kā mēnesi pēc tam, kad informācija kļuvusi pieejama.

2. Kompetentā iestāde, kurai saskaņā ar 9. pantu ir paziņota informācija, nekavējoties un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā septiņas darbdienu pēc saņemšanas, ja iespējams – elektroniski, apstiprina informācijas saņemšanu kompetentajai iestādei, kas sniegusi informāciju.

III NODAĻA

CITAS ADMINISTRATĪVĀS SADARBĪBAS FORMAS

I IEDAĻA

Atrašanās administratīvajos birojos un līdzdalība administratīvajās procedūrās

11. pants

Darbības joma un nosacījumi

1. Saskaņā ar pieprasījuma iesniedzējas iestādes un pieprasījuma saņēmējas iestādes vienošanos un ievērojot pēdējās noteikto kārtību, pieprasījuma iesniedzējas iestādes pilnvaroti ierēdņi nolūkā veikt 1. panta 1. punktā minētās informācijas apmaiņu var:

- a) atrasties birojos, kuros pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts administratīvās iestādes veic savus pienākumus;
- b) piedalīties administratīvajās procedūrās, ko veic pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts teritorijā.

Ja pieprasītā informācija ir dokumentos, kuriem pieprasījuma saņēmējas iestādes ierēdņiem ir piekļuve, pieprasījuma iesniedzējas iestādes ierēdņiem nodod to norakstus.

2. Ciktāl to pieļauj pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts tiesību akti, 1. punktā minētajā vienošanās var noteikt, ka, ja pieprasījuma iesniedzējas iestādes ierēdņi piedalās administratīvajās procedūrās, tie var izjautāt individuus un izskatīt oficiālus dokumentus.

Pieprasījuma saņēmēja iestāde jebkuru tās personas atteikšanos respektēt pieprasījuma iesniedzējas iestādes ierēdņu veiktos pārbaudes pasākumus, attiecībā uz kuru tiek veikta izmeklēšana, uzskata par līdzvērtīgu atteikumam pakļauties pieprasījuma saņēmējas iestādes ierēdņiem.

3. Pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts pilnvarotiem ierēdņiem, kas atrodas citā dalībvalstī saskaņā ar 1. punktu, vienmēr jāspēj uzrādīt rakstisku pilnvarojumu, kurš apliecina to identitāti un oficiālo statusu.

II IEDAĻA

Vienlaicīgas pārbaudes

12. pants

Vienlaicīgas pārbaudes

1. Ja divas vai vairākas dalībvalstis vienojas savā teritorijā veikt vienlaicīgas pārbaudes par vienu vai vairākām personām to kopīgās vai papildinošās interesēs, lai veiktu tādejādi iegūtās informācijas apmaiņu, piemēro 2., 3. un 4. punkta noteikumus.

2. Katras dalībvalsts kompetentā iestāde neatkarīgi identificē personas, attiecībā uz kurām tā paredzējusi ieteikt vienlaicīgas pārbaudes veikšanu. Tā paziņo attiecīgo pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm par visiem gadījumiem, par kuriem tā iesaka veikt vienlaicīgu pārbaudi, pamatojot savu izvēli.

Tā norāda laikposmu, kurā minētās pārbaudes veicamas.

3. Katras attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde nolemj, vai tā vēlas piedalīties vienlaicīgajās pārbaudēs. Tā apstiprina savu piekrišanu vai paziņo pamatotu atteikumu iestādei, kas ieteikusi veikt vienlaicīgo pārbaudi.

4. Katras attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde ieceļ pārstāvi, kas ir atbildīgs par pārbaudes uzraudzību un koordinēšanu.

III IEDAĻA

Administratīvais paziņojums

13. pants

Paziņojuma pieprasījums

1. Pēc dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasījuma citas dalībvalsts kompetentā iestāde saskaņā ar noteikumiem, kas reglamentē līdzīgu instrumentu paziņošanu pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, paziņo adresātam visus tos instrumentus un lēmumus, kurus izdevušas pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts administratīvās iestādes un kuri attiecas uz šajā direktīvā aplūkoto nodokļu tiesību aktu piemērošanu tās teritorijā.

2. Paziņojuma pieprasījumos norāda paziņojamā instrumenta vai lēmuma priekšmetu un precizē adresāta vārdu un adresi, kā arī sniedz jebkuru citu informāciju, kas varētu atvieglot adresāta identificēšanu.

3. Pieprasījuma saņēmēja iestāde nekavējoties informē pieprasījuma iesniedzēju iestādi par pasākumiem, ko tā veikusi saistībā ar pieprasījumu, un jo īpaši par dienu, kurā instruments vai lēmums paziņots adresātam.

4. Pieprasījuma iesniedzēja iestāde lūdz veikt paziņojumu saskaņā ar šo pantu tikai tad, ja saskaņā ar noteikumiem, kas reglamentē attiecīgo dokumentu paziņošanu pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī, tā nevar veikt paziņojumu pati vai ja šāds paziņojums radītu nesamērīgas grūtības. Dalībvalsts kompetentā iestāde citas dalībvalsts teritorijā esošai personai var tiešā veidā ar ierakstītu pasta sūtījumu vai elektroniski paziņot jebkuru dokumentu.

IV IEDAĻA

Atsauksme

14. pants

Nosacījumi

1. Ja kompetentā iestāde sniedz informāciju saskaņā ar 5. vai 9. pantu, tā var lūgt kompetento iestādi, kas saņem informāciju, nosūtīt atsauksmi par to. Ja tiek lūgta atsauksme, kompetentā iestāde, kas saņēmusi informāciju, neskarot tās dalībvalstī piemērojamos noteikumus par nodokļu slepenības saglabāšanu un datu aizsardzību, nosūta atsauksmi tai kompetentajai iestādei, kas informāciju sniegusi, cik ātri vien iespējams, bet ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc tam, kad tapusi zināmi pieprasītās informācijas izmantošanas rezultāti. Komisija nosaka praktiskus pasākumus saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru.

2. Dalībvalstu kompetentās iestādes nosūta atsauksmes par automātisko informācijas apmaiņu citām attiecīgajām dalībvalstīm reizi gadā saskaņā ar praktiskiem pasākumiem, par kuriem panākta divpusēja vienošanās.

V IEDAĻA

Labākās prakses un pieredzes apmaiņa

15. pants

Darbības joma un nosacījumi

1. Dalībvalstis kopā ar Komisiju pārbauda un izvērtē administratīvo sadarbību saskaņā ar šo direktīvu un apmainās ar savu pieredzi, lai uzlabotu šo sadarbību un vajadzības gadījumā izstrādātu noteikumus attiecīgajās jomās.

2. Dalībvalstis var kopīgi ar Komisiju izstrādāt pamatnostādnes par jebkādiem aspektiem, ko tās uzskata par vajadzīgiem, lai apmainītos ar labāko praksi un pieredzi.

IV NODAĻA

**ADMINISTRATĪVO SADARBĪBU REGLAMENTĒJOŠIE
NOTEIKUMI**

16. pants

Informācijas un dokumentu nodošana

1. Uz informāciju, kas jebkāda veidā paziņota starp dalībvalstīm saskaņā ar šo direktīvu, attiecas dienesta noslēpuma pienākums, un tai noteikta tāda pati aizsardzība kā līdzīgai informācijai tās dalībvalsts tiesību aktos, kura to saņēmusi. Šādu informāciju var izmantot, lai pārvaldītu un īstenotu dalībvalstu valsts tiesību aktus, kas attiecas uz 2. pantā minētajiem nodokļiem.

Šādu informāciju var izmantot arī, lai novērtētu un izpildītu citus nodokļus un nodevas, uz kuriem attiecas 2. pants Padomes Direktīvā 2010/24/ES (2010. gada 16. marts) par savstarpējo palīdzību prasījumu piedziņā attiecībā uz noteiktiem nodokļiem, nodevām un citiem pasākumiem⁽¹⁾, vai lai novērtētu un izpildītu sociālā nodrošinājuma obligātās iemaksas.

To tāpat var izmantot saistībā ar tiesvedību un administratīvām procedūrām, kurās nodokļu tiesību aktu pārkāpumu rezultātā var tikt noteiktas sankcijas, neskarot vispārējās tiesību normas un noteikumus, kas reglamentē atbildētāju un liecinieku tiesības šādā tiesvedībā.

2. Ar tās dalībvalsts kompetentās iestādes atļauju, kas saskaņā ar šo direktīvu sniedz informāciju, un tikai tādā mērā, kādā tas atļauts tās dalībvalsts tiesību aktos, kuras kompetentā iestāde šo informāciju saņem, informāciju un dokumentus, kas saņemti saskaņā ar šo direktīvu, var izmantot citiem nolūkiem nekā tiem, kas paredzēti 1. punktā. Šādu atļauju piešķir, ja informāciju līdzīgos nolūkos drīkst izmantot dalībvalstī, kuras kompetentā iestāde informāciju ir sniegusi.

3. Ja dalībvalsts kompetentā iestāde uzskata, ka informācija, ko tā saņēmusi no citas dalībvalsts kompetentās iestādes, var būt noderīga trešās dalībvalsts kompetentajai iestādei 1. punktā minētajos nolūkos, tā var nosūtīt minēto informāciju minētās trešās dalībvalsts kompetentajai iestādei ar noteikumu, ka šī nosūtīšana norit saskaņā ar šajā direktīvā paredzētajiem noteikumiem un kārtību. Tā informē dalībvalsts kompetento iestādi, no kuras informācija nākusi, par savu ieceri nosūtīt minēto informāciju trešajai dalībvalstij. Informācijas izcelsmes dalībvalsts var iebilst pret šādu informācijas nosūtīšanu 10 darbdienu laikā no dienas, kad tā saņēmusi paziņojumu no dalībvalsts par vēlmi nosūtīt informāciju.

4. Atļauju saskaņā ar 2. punktu izmantot informāciju, kura nosūtīta saskaņā ar 3. punktu, var piešķirt tikai tās dalībvalsts kompetentā iestāde, no kuras informācija nākusi.

⁽¹⁾ OV L 84, 31.3.2010., 1. lpp.

5. Informāciju, ziņojumus, pārskatus un jebkādos citus dokumentus vai to apstiprinātus norakstus vai izrakstus no tiem, ko pieprasījuma saņēmēja iestāde ieguvusi un nosūtījusi pieprasījuma iesniedzējai iestādei saskaņā ar šo direktīvu, pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts kompetentās iestādes var izmantot kā pierādījumu ar tādiem pašiem noteikumiem kā minētās dalībvalsts iestādes sniegtu līdzīgu informāciju, ziņojumus, pārskatus un jebkādos citus dokumentus.

17. pants

Ierobežojumi

1. Vienas dalībvalsts pieprasījuma saņēmēja iestāde sniedz citas dalībvalsts pieprasījuma iesniedzējai iestādei 5. pantā minēto informāciju ar noteikumu, ka pieprasījuma iesniedzēja iestāde pilnībā izmantojusi parastos informācijas avotus, kurus tā attiecīgajos apstākļos būtu varējusi izmantot, lai iegūtu pieprasīto informāciju, neapdraudot vēlamo mērķu sasniegšanu.

2. Šī direktīva pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij neuzliek par pienākumu veikt pārbaudes vai paziņot informāciju, ja šādas pārbaudes veikšana vai pieprasītās informācijas ievākšana pašas vajadzībām būtu pretrunā ar tās tiesību aktiem.

3. Pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var atteikties sniegt informāciju, ja pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts juridisku iemeslu dēļ nevar sniegt līdzīgu informāciju.

4. Var atteikties sniegt informāciju, ja tas izraisītu komercnoslēpuma, rūpnieciska vai dienesta noslēpuma vai komercprocesa atklāšanu vai ja informācijas atklāšana būtu pretrunā sabiedriskajai kārtībai.

5. Pieprasījuma saņēmēja iestāde informē pieprasījuma iesniedzēju iestādi par informācijas pieprasījuma atteikuma iemesliem.

18. pants

Pienākumi

1. Ja dalībvalsts pieprasa informāciju saskaņā ar šo direktīvu, pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts izmanto tās informācijas vākšanas pasākumus, lai iegūtu pieprasīto informāciju, pat ja minētai dalībvalstij šāda informācija, iespējams, nav nepieciešama pašas nodokļu vajadzībām. Minētais pienākums neskar 17. panta 2., 3. un 4. punktu, ko nekādā veidā nevar interpretēt kā tādu, kas pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij ļautu atteikties sniegt informāciju tikai tāpēc, ka informācija nav vajadzīga tās iekšējām interesēm.

2. Šīs direktīvas 17. panta 2. un 4. punktu nekādā veidā nevar interpretēt kā tādu, kas dalībvalsts pieprasījuma saņēmējai iestādei ļautu atteikties sniegt informāciju tikai tāpēc, ka šī informācija ir bankas, citas finanšu iestādes, pārstāvja vai personas, kas darbojas kā aģents vai fiduciārs, rīcībā, vai tāpēc, ka informācija ir saistīta ar kādas personas īpašumtiesību interesēm.

3. Neatkarīgi no 2. punkta dalībvalsts var atteikties no pieprasītās informācijas nosūtīšanas, ja šāda informācija attiecas uz taksācijas periodiem līdz 2011. gada 1. janvārim un ja šādas informācijas nosūtīšanu varētu noraidīt, pamatojoties uz Direktīvas 77/799/EEK 8. panta 1. punktu, ar nosacījumu, ka tā ir pieprasīta pirms 2011. gada 11. marta.

19. pants

Trešai valstij nodrošinātas plašākas sadarbības izvēšana

Ja dalībvalsts nodrošina kādai trešai valstij plašāku sadarbību, nekā paredzēts saskaņā ar šo direktīvu, minētā dalībvalsts nedrīkst atteikties nodrošināt šādu plašāku sadarbību jebkurai dalībvalstij, kura vēlas sākt šādu plašāku savstarpēju sadarbību ar minēto dalībvalsti.

20. pants

Standarta veidlapas un elektroniskie formāti

1. Informācijas un administratīvo procedūru pieprasījumus saskaņā ar 5. pantu, kā arī atbildes uz tiem, apstiprinājumus, situāciju skaidrojošas papildu informācijas pieprasījumus, paziņojumus par nespēju vai atteikumu sniegt informāciju saskaņā ar 7. pantu pēc iespējas sūta, izmantojot standarta veidlapu, ko saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru apstiprinājis Komisija.

Standarta veidlapām var pievienot ziņojumus, pārskatus un citus dokumentus vai to apstiprinātus norakstus vai izrakstus no tiem.

2. Panta 1. punktā minētajā standarta veidlapā iekļauj vismaz šādu informāciju, ko sniedz pieprasījuma iesniedzēja iestāde:

- a) tās personas identitāte, par kuru veicama pārbaude vai izmeklēšana;
- b) nodokļu mērķis, kuram informācija tiek pieprasīta.

Pieprasījuma iesniedzēja iestāde var tiktāl, ciktāl zināms, un saskaņā ar attīstību starptautiskā mērogā sniegt jebkuras personas vārdu un adresi, kuras īpašumā varētu būt pieprasītā informācija, kā arī jebkādas ziņas, kas pieprasījuma iesniedzējai iestādei varētu atvieglot informācijas iegūšanu.

3. Spontānu informāciju un apstiprinājumu par tās saņemšanu saskaņā attiecīgi ar 9. un 10. pantu, administratīvā paziņojuma pieprasījumus saskaņā ar 13. pantu un atsauksmes

saskaņā ar 14. pantu nosūta, izmantojot standarta veidlapu, kuru Komisija pieņēmusi saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru.

4. Automātisko informācijas apmaiņu saskaņā ar 8. pantu veic, izmantojot standarta elektronisku formātu, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar 26. panta 2. punktā noteikto procedūru, lai atvieglotu šādu automātisko informācijas apmaiņu, un kā pamatā ir spēkā esošais elektroniskais formāts, kas izveidots saskaņā ar 9. pantu Padomes Direktīvā 2003/48/EK (2003. gada 3. jūnijs) par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem⁽¹⁾, un tas izmantojams visiem automātiskās informācijas apmaiņas veidiem.

21. pants

Praktiskie pasākumi

1. Informāciju, ko paziņo saskaņā ar šo direktīvu, pēc iespējas sniedz elektroniski, izmantojot CCN tīklu.

Vajadzības gadījumā Komisija saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru nosaka praktiskus pasākumus šā punkta pirmās daļas īstenošanai.

2. Komisija ir atbildīga par CCN tīkla tādu pilnveidošanu, kāda vajadzīga šīs informācijas apmaiņas nodrošināšanai starp dalībvalstīm.

Dalībvalstis ir atbildīgas par savu sistēmu tādu pilnveidošanu, kāda vajadzīga, lai nodrošinātu minētās informācijas apmaiņu, izmantojot CCN tīklu.

Dalībvalstis atsakās no visiem prasījumiem atmaksāt izdevumus, kas radušies, piemērojot šo direktīvu, izņemot tādus izdevumus, kas vajadzības gadījumā saistīti ar ekspertiem samaksāto atlīdzību.

3. Noteiktā kārtībā Komisijas akreditācijas iestādes pienācīgi akreditētas personas minētajai informācijai drīkst piekļūt tikai tiktāl, cik tas ir vajadzīgs CCN tīkla apkopei, uzturēšanai un pilnveidošanai.

4. Sadarbības pieprasījumi, tostarp paziņojuma pieprasījumi, un pievienotie dokumenti var būt jebkurā valodā, par kuru pieprasījuma saņēmēja iestāde un pieprasījuma iesniedzēja iestāde ir vienojušās.

Minētajiem pieprasījumiem tulkojumu pieprasījuma saņēmējas iestādes dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām pievieno tikai īpašos gadījumos, kad pieprasījuma saņēmēja iestāde norāda iemeslu, kāpēc tā lūdz tulkojumu.

⁽¹⁾ OV L 157, 26.6.2003., 38. lpp.

22. pants

Īpaši pienākumi

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai:
 - a) nodrošinātu sekmīgu 4. pantā minēto organizācijas pasākumu iekšējo koordināciju;
 - b) izveidotu tiešu sadarbību ar citu dalībvalstu iestādēm, kas minētas 4. pantā;
 - c) nodrošinātu šajā direktīvā paredzēto administratīvās sadarbības pasākumu nevainojamu darbību.

2. Komisija paziņo katrai dalībvalstij visu vispārīgo informāciju par šīs direktīvas īstenošanu un piemērošanu, ko tā saņem un ko tā spēj sniegt.

V NODAĻA

ATTIECĪBAS AR KOMISIJU

23. pants

Izvērtēšana

1. Dalībvalstis un Komisija pārbauda un izvērtē to, kā darbojas šajā direktīvā paredzētā administratīvās sadarbība.
2. Dalībvalstis paziņo Komisijai visu būtisko informāciju, kas vajadzīga, lai izvērtētu, cik efektīva ir saskaņā ar šo direktīvu izveidotā administratīvā sadarbība, apkarojot izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu nemaksāšanu.
3. Dalībvalstis nosūta Komisijai 8. pantā minētās automātiskās informācijas apmaiņas efektivitātes ikgadēju izvērtējumu, kā arī sasniegtos praktiskos rezultātus. Minētā ikgadējā izvērtējuma paziņošanas formu un nosacījumus saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru nosaka Komisija.
4. Saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija nosaka to statistikas datu sarakstu, ko dalībvalstis iesniedz šīs direktīvas izvērtēšanai.
5. Attiecībā uz informāciju, ko tai nosūta saskaņā ar šā panta 2., 3. un 4. punktu, Komisija saglabā konfidencialitāti saskaņā ar noteikumiem, ko piemēro Savienības iestādēm.
6. Informāciju, ko dalībvalsts nosūtījusi Komisijai saskaņā ar šā panta 2., 3. un 4. punktu, kā arī visus ziņojumus vai dokumentus, kurus Komisija ir izstrādājusi, izmantojot šo informāciju, var nosūtīt citām dalībvalstīm. Uz šo nosūtīto informāciju attiecas dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums, un to

aizsargā tāpat kā līdzīgu informāciju saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kura informāciju ir saņēmusi.

Komisijas izstrādātus ziņojumus un dokumentus, kas minēti šajā punktā, dalībvalstis var izmantot tikai analītiskiem mērķiem, un dalībvalstis informāciju nepublicē un nedara pieejamu nevienai citai personai vai iestādei, nesaņemot nepārprotamu Komisijas piekrišanu.

VI NODAĻA

ATTIECĪBAS AR TREŠĀM VALSTĪM

24. pants

Informācijas apmaiņa ar trešām valstīm

1. Ja dalībvalsts kompetentā iestāde saņem informāciju no trešās valsts, kas ir prognozējami svarīga, lai pārvaldītu un īstenotu minētās dalībvalsts tiesību aktus, kas attiecas uz 2. pantā minētajiem nodokļiem, minētā iestāde, ciktāl tas atļauts saskaņā ar nolīgumu ar minēto trešo valsti, var sniegt minēto informāciju tām dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kurām minētā informācija varētu noderēt, un visām pieprasījuma iesniedzējām iestādēm.

2. Kompetentās iestādes saskaņā ar to valsts noteikumiem par personas datu nodošanu trešām valstīm informāciju, kas iegūta saskaņā ar šo direktīvu, var nodot trešām valstīm, ja ir izpildīti turpmāk norādītie nosacījumi:

- a) informācijas nodošanai ir piekritusi tās dalībvalsts kompetentā iestāde, no kuras informācija nākusi;
- b) attiecīgā trešā valsts apņēmusies nodrošināt sadarbību, kas vajadzīga, lai savāktu pierādījumus par to darījumu neatbilstību vai nelikumību, kuri, iespējams, ir pretrunā ar nodokļu tiesību aktiem vai tos pārkāpj.

VII NODAĻA

VISPĀRĪGI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

25. pants

Datu aizsardzība

Visa informācijas apmaiņa saskaņā ar šo direktīvu notiek, ievērojot noteikumus, ar kuriem īsteno Direktīvu 95/46/EK. Tomēr, lai pareizi piemērotu šo direktīvu, dalībvalstis ierobežo Direktīvas 95/46/EK 10. pantā, 11. panta 1. punktā, 12. un 21. pantā paredzētos pienākumus un tiesības, ciktāl tas vajadzīgs, lai aizsargātu minētās direktīvas 13. panta 1. punkta e) apakšpunktā noteiktās intereses.

26. pants**Komiteja**

1. Komisijai palīdz komiteja, kas minēta kā Administratīvās sadarbības komiteja nodokļu jomā.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

27. pants**Ziņojuma sniegšana**

Reizi piecos gados pēc 2013. gada 1. janvāra Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas piemērošanu.

28. pants**Direktīvas 77/799/EEK atcelšana**

Direktīvu 77/799/EEK atceļ no 2013. gada 1. janvāra.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.

29. pants**Transponēšana**

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības no 2013. gada 1. janvāra.

Tomēr normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu direktīvas 8. panta prasības, dalībvalstīs stājas spēkā no 2015. gada 1. janvāra.

Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

30. pants**Stāšanās spēkā**

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

31. pants**Adresāti**

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2011. gada 15. februārī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
MATOLCSY Gy.

II

(Nelegislatīvi akti)

REGULAS

PADOMES ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 233/2011

(2011. gada 10. marts),

ar ko īsteno Regulas (ES) Nr. 204/2011 16. panta 2. punktu par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Lībijā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Padomes Regulu (ES) Nr. 204/2011 (2011. gada 2. marts) par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Lībijā ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 16. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Padome 2011. gada 2. martā pieņēma Regulu (ES) Nr. 204/2011 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Lībijā.
- (2) Ņemot vērā situācijas nopietnību Lībijā, minētās regulas III pielikumā norādīto personu un vienību saraksts, uz

kurām attiecinā ierobežojošos pasākumus, būtu jāpapildina ar jaunām personām un vienībām,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (ES) Nr. 204/2011 III pielikumā iekļauj šīs regulas pielikumā uzskaitītās personas un vienības.

2. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2011. gada 10. martā

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
MARTONYI J.

⁽¹⁾ OV L 58, 3.3.2011., 1. lpp.

PIELIKUMS

1. pantā minēto personu un vienību saraksts.

Personas

	Uzvārds, vārds	Identifikācijas informācija	Pamatojums	Datums, kad iekļāva sarakstā
1.	Mustafa Zarti kungs	dzimis 1970. gada 29. martā, Austrijas pilsonis (pases Nr. P1362998, derīga no 2006. gada 6. novembra līdz 2016. gada 5. novembrim)	Cieša saistība ar režīmu un "Lībijas Investīciju iestādes" (<i>Libyan Investment Authority</i>) vadītāja vietnieks, Valsts naftas korporācijas valdes loceklis, naftas uzņēmuma "Tamoil" vadītājs un Pirmās enerģijas bankas (<i>First Energy Bank</i>) Bahreinā prezidenta vietnieks.	(¹)

Vienības

	Nosaukums	Identifikācijas informācija	Pamatojums	Datums, kad iekļāva sarakstā
1.	Central Bank of Libya (CBL) (Lībijas Centrālā banka)		Vienība ir Muammar Qadhafi un viņa ģimenes kontrolē, un, iespējams, ir viņa režīma finansējuma avots.	(¹)
2.	Libya Africa Investment Portfolio (Lībijas Āfrikas investīciju portfelis)	Jamahiriya Street, LAP Building, PO Box 91330, Tripoli, Lībija	Vienība ir Muammar Qadhafi un viņa ģimenes kontrolē, un, iespējams, ir viņa režīma finansējuma avots.	(¹)
3.	Lībijas Ārvalstu banka (Libyan Foreign Bank)		Vienība ir Muammar Qadhafi un viņa ģimenes kontrolē, un, iespējams, ir viņa režīma finansējuma avots.	(¹)
4.	Libyan Housing and Infrastructure Board (HIB) (Lībijas Mājokļu un infrastruktūras pārvalde)	Tajora, Tripole, Lībija; Lībijas Vispārējā tautas komitejas reģistrācijas numurs: 60/2006 Tālr.: +218 21 369 1840, Fakss: +218 21 369 6447 http://www.hib.org.ly	Vienība ir Muammar Qadhafi un viņa ģimenes kontrolē, un, iespējams, ir viņa režīma finansējuma avots	(¹)
5.	Libyan Investment Authority (LIA, a.k.a. Libyan Arab Foreign Investment Company (LAFICO)) (Lībijas Investīciju iestāde a.k.a. Lībijas Arābu ārvalstu investīciju uzņēmums)	I Fateh Tower Office No.99 22nd Floor, Borgaida Street, Tripoli, 1103 Lībija, Tālr.: 218 21 336 2091, Fakss: 218 21 336 2082, www.lia.ly	Vienība ir Muammar Qadhafi un viņa ģimenes kontrolē, un, iespējams, ir viņa režīma finansējuma avots	(¹)

(¹) Pieņemšanas diena

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 234/2011**(2011. gada 10. marts),****ar kuru īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1331/2008, ar ko nosaka vienotu atļauju piešķiršanas procedūru attiecībā uz pārtikas piedevām, fermentiem un aromatizētājiem****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Regulu (EK) Nr. 1331/2008, ar ko nosaka vienotu atļauju piešķiršanas procedūru attiecībā uz pārtikas piedevām, fermentiem un aromatizētājiem ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 9. panta 1. punktu,

pēc apspriešanās ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1331/2008 9. panta 2. punktu,

tā kā:

(1) ar Regulu (EK) Nr. 1331/2008 ir noteikta reglamentēta kārtība, kādā atjaunina to vielu sarakstus, kuru laišana tirgū ES ir atļauta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Regulu (EK) Nr. 1333/2008 par pārtikas piedevām ⁽²⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Regulu (EK) Nr. 1332/2008 par pārtikas fermentiem ⁽³⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Regulu (EK) Nr. 1334/2008 par aromatizētājiem un dažām pārtikas sastāvdaļām ar aromatizētāju īpašībām izmantošanai pārtikā un uz tās ⁽⁴⁾ (turpmāk "pārtikas nozares tiesību akti").

(2) Atbilstoši Regulas (EK) Nr. 1331/2008 9. pantam Komisija pieņem īstenošanas noteikumus attiecībā uz to pieteikumu saturu, sagatavošanu un iesniegšanu, kuros lūgts atjaunināt ES sarakstus saskaņā ar katru pārtikas nozares tiesību aktu, pieteikumu derīguma pārbaudes kārtību un Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes ("turpmāk Iestāde") atzinumā iekļaujamās informācijas veidu.

(3) Lai atjauninātu sarakstus, jāpārlicinās, ka vielas izmantošanas veids atbilst vispārīgajiem un īpašajiem izmantošanas nosacījumiem, kas paredzēti attiecīgajos pārtikas nozares tiesību aktos.

(4) Iestāde 2009. gada 9. jūlijā ir pieņēmusi zinātnisku atzinumu par informācijas prasībām pārtikas piedevu atļauju pieteikumu izvērtēšanai ⁽⁵⁾. Šī informācija būtu jāsniedz, ja pieteikums attiecas uz jaunas pārtikas piedevas izmantošanu. Ja pieteikums attiecas uz jau atļautas pārtikas piedevas izmantošanas nosacījumu grozījumiem vai jau atļautas pārtikas piedevas specifiskāciju grozījumiem, riska novērtēšanai vajadzīgie dati, ņemot vērā pieteikuma iesniedzēja pamatojumu, var nebūt nepieciešami.

(5) Iestāde 2009. gada 23. jūlijā ir pieņēmusi zinātnisku atzinumu par informācijas prasībām pārtikas fermentu atļauju pieteikumu izvērtēšanai ⁽⁶⁾. Šī informācija būtu jāsniedz, ja pieteikums attiecas uz jauna pārtikas fermenta izmantošanu. Ja pieteikums attiecas uz jau atļauta pārtikas fermenta izmantošanas nosacījumu grozījumiem vai jau atļauta pārtikas fermenta specifiskāciju grozījumiem, riska novērtēšanai vajadzīgie dati, ņemot vērā pieteikuma iesniedzēja pamatojumu, var nebūt nepieciešami.

(6) Iestāde 2010. gada 19. maijā ir pieņēmusi zinātnisku atzinumu par informācijas prasībām attiecībā uz pārtikā un uz tās izmantojamu aromatizētāju riska novērtēšanu ⁽⁷⁾. Šī informācija būtu jāsniedz, ja pieteikums attiecas uz jauna aromatizētāja izmantošanu. Ja pieteikums attiecas uz jau atļauta aromatizētāja izmantošanas nosacījumu grozījumiem vai jau atļauta aromatizētāja specifiskāciju grozījumiem, riska novērtēšanai vajadzīgie dati, ņemot vērā pieteikuma iesniedzēja pamatojumu, var nebūt nepieciešami.

(7) Toksiskuma testi būtu jāveic saskaņā ar noteiktu standartu. Tāpēc jāievēro Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Direktīva 2004/10/EK par normatīvo un administratīvo aktu saskaņošanu attiecībā uz labas laboratoriju prakses principu piemērošanu un šo principu piemērošanas pārbaudi attiecībā uz ķīmisku vielu testēšanu ⁽⁸⁾. Ja šos testus veic ārpus ES teritorijas, būtu jāievēro ESAO labas laboratoriju prakses (LLP) principi (ESAO, 1998. g.) ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ OV L 354, 31.12.2008., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 354, 31.12.2008., 16. lpp.

⁽³⁾ OV L 354, 31.12.2008., 7. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 354, 31.12.2008., 34. lpp.

⁽⁵⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/scdocs/doc/1188.pdf>.

⁽⁶⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/scdocs/doc/1305.pdf>.

⁽⁷⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/scdocs/doc/1623.pdf>.

⁽⁸⁾ OV L 50, 20.2.2004., 44. lpp.

⁽⁹⁾ ESAO sērija par labas laboratoriju prakses principiem un atbilstības uzraudzību, Nr. 1. ESAO labas laboratoriju prakses principi (1997. gada redakcija) ENV/MC/CHEM(98)17.

- (8) Pārtikas piedevu un pārtikas fermentu izmantošanai vienmēr būtu jābūt tehnoloģiski pamatotai. Attiecībā uz pārtikas piedevām pieteikumu iesniedzējiem turklāt būtu jāprecizē, kāpēc tehnoloģisko mērķi nevar sasniegt ar citiem ekonomiski un tehnoloģiski realizējamiem līdzekļiem.
- (9) Vietas izmantošana būtu jāatļauj, ja tā nemaldina patērētājus. Pieteikumu iesniedzējiem būtu jāprecizē, ka pieteikumā minētie izmantošanas veidi nemaldina patērētājus. Attiecībā uz pārtikas piedevām turklāt būtu jāprecizē, kādas priekšrocības un labumu tās dod patērētājiem.
- (10) Neskarot Regulas (EK) Nr. 1332/2008 9. pantu, Regulas (EK) Nr. 1333/2008 19. pantu un Regulas (EK) Nr. 1334/2008 13. pantu, Komisijai būtu jāpārbauda, vai pieteikums ir derīgs un ietilpst attiecīgā pārtikas nozares tiesību akta darbības jomā. Par riska novērtēšanai iesniegtās informācijas atbilstību attiecīgos gadījumos būtu jākonsultējas ar Iestādi un jāņem vērā tās viedoklis. Šīm pārbaudēm nebūtu jā kavē pieteikuma izvērtēšana.
- (11) Iestādes atzinumā sniegtajai informācijai būtu jābūt pietiekamai, lai varētu noteikt, vai paredzētā vielas izmantošanas veida atļaušana nekaitē patērētājiem. Pamatojoties uz secinājumiem par vielas toksiskumu, attiecīgos gadījumos, iespējams, būtu jānosaka pieļaujamā dienas deva (PDD) skaitliskā izteiksmē, sniedzot informāciju par visu pārtikas produktu kategoriju uztura riska novērtējumu, tostarp par uztura risku neaizsargātām patērētāju grupām.
- (12) Pieteikuma iesniedzējam būtu jāņem vērā arī Iestādes sīki izstrādātās vadlīnijas, kas attiecas uz riska novērtēšanai vajadzīgo informāciju ("EFSA Vēstnesis" ⁽¹⁾).
- (13) Šajā regulā ņemtas vērā pašreizējās zinātnes un tehnikas atziņas. Komisija var pārskatīt šo regulu, ņemot vērā turpmākos sasniegumus šajā jomā un Iestādes zinātnisko vadlīniju pārskatītus vai papildinātus izdevumus.
- (14) Atsevišķā Komisijas un/vai Iestādes paziņojumā būtu jāsniedz praktiska informācija attiecībā uz pārtikas piedevu, pārtikas fermentu un aromatizētāju apstiprināšanas pieteikumiem, piemēram, jānorāda adreses, kontaktpersonas, dokumentu nosūtīšanas kārtība utt.
- (15) Jāparedz laikposms, lai pieteikumu iesniedzējiem dotu iespēju nodrošināt atbilstību šīs regulas noteikumiem.
- (16) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Darbības joma

Šī regula attiecas uz pieteikumiem, kuri minēti 3. panta 1. punktā Regulā (EK) Nr. 1331/2008, ar ko nosaka vienotu atļauju piešķiršanas procedūru attiecībā uz pārtikas piedevām, pārtikas fermentiem un aromatizētājiem.

II NODAĻA

PIETEIKUMA SATURS, SAGATAVOŠANA UN IESNIEGŠANA

2. pants

Pieteikuma saturs

1. Šīs regulas 1. pantā minētajā pieteikumā ietilpst:

a) vēstule;

b) tehniskā dokumentācija;

c) dokumentācijas kopsavilkums.

2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto vēstuli sagatavo saskaņā ar pielikumā pievienoto paraugu.

3. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajā tehniskajā dokumentācijā ietilpst:

a) šīs regulas 4. pantā minētie administratīvie dati;

b) šīs regulas 5., 6., 8. un 10. pantā minētie riska novērtēšanai vajadzīgie dati;

c) šīs regulas 7., 9. un 11. pantā minētie riska pārvaldībai vajadzīgie dati.

4. Ja pieteikums attiecas uz jau atļautas pārtikas piedevas, pārtikas fermenta vai aromatizētāja izmantošanas nosacījumu grozījumiem, visi 5.–11. pantā minētie dati var nebūt nepieciešami. Pieteikuma iesniedzējs iesniedz pārbaudāmu pamatojumu, kurā paskaidro, kāpēc paredzētās pārmaiņas neietekmē esošā riska novērtējuma rezultātus.

5. Ja pieteikums attiecas uz jau atļautas pārtikas piedevas, pārtikas fermenta vai aromatizētāja specifikāciju grozījumiem:

a) informācija var aprobežoties ar lūguma pamatojumu un specifikāciju grozījumiem;

⁽¹⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal.htm>.

b) pieteikuma iesniedzējs iesniedz pārbaudāmu pamatojumu, kurā paskaidro, kāpēc paredzētās pārmaiņas neietekmē esošā riska novērtējuma rezultātus.

6. Šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajā dokumentācijas kopsavilkumā iekļauj argumentētu apliecinājumu par to, ka produkta izmantošana atbilst nosacījumiem, kas paredzēti:

a) Regulas (EK) Nr. 1332/2008 6. pantā vai

b) Regulas (EK) Nr. 1333/2008 6., 7. un 8. pantā, vai

c) Regulas (EK) Nr. 1334/2008 4. pantā.

3. pants

Sagatavošana un iesniegšana

1. Pieteikumus sūta Komisijai. Pieteikuma iesniedzējs ņem vērā Komisijas praktiskās vadlīnijas attiecībā uz pieteikumu iesniegšanu (tās publicē Veselības un patērētāju ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnē ⁽¹⁾).

2. Pieteikumu iesniegšanas termiņš Regulas (EK) Nr. 1332/2008 17. pantā minētā pārtikas fermentu ES saraksta veidošanai ir 24 mēneši no šajā regulā noteikto īstenošanas pasākumu piemērošanas dienas.

4. pants

Administratīvie dati

Šīs regulas 2. panta 3. punkta a) apakšpunktā minētie administratīvie dati ir:

a) pieteikuma iesniedzēja (uzņēmuma, organizācijas utt.) nosaukums, adrese un kontaktinformācija;

b) vielas ražotāja vai ražotāju (ja ražotājs atšķiras no pieteikuma iesniedzēja) nosaukums, adrese un kontaktinformācija;

c) par dokumentāciju atbildīgās personas vārds, uzvārds, adrese un kontaktinformācija;

d) dokumentācijas iesniegšanas datums;

e) pieteikuma veids, t. i., vai tas attiecas uz pārtikas piedevu, pārtikas fermentu vai aromatizētāju;

f) attiecīgos gadījumos – ķīmiskais nosaukums saskaņā ar IUPAC nomenklatūru;

g) attiecīgos gadījumos – piedevas E numurs, kā noteikts ES tiesību aktos par pārtikas piedevām;

h) attiecīgos gadījumos – norāde uz līdzīgiem atļautiem pārtikas fermentiem;

i) attiecīgos gadījumos – aromatizējošās vielas FL numurs, kā noteikts ES tiesību aktos par aromatizētājiem;

j) attiecīgos gadījumos – informācija par atļaujām, kas ietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 22. septembra

Regulas (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību darbības jomā ⁽²⁾;

k) dokumentācijas satura rādītājs;

l) dokumentu saraksts un cita informācija – pieteikuma iesniedzējs norāda pieteikumam pievienotās papildu dokumentācijas sējumu skaitu un nosaukumus, pievieno sīki izstrādātu priekšmetu rādītāju ar atsaucēm, kas norāda sējumu un lappuses;

m) to dokumentācijas daļu saraksts, kas jāuzskata par konfidencialām, – pieteikumu iesniedzēji norāda, kura informācija pēc to ieskatiem būtu uzskatāma par konfidencialu, un sniedz pārbaudāmu pamatojumu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1331/2008 12. pantu.

5. pants

Vispārīgi noteikumi par riska novērtēšanai vajadzīgajiem datiem

1. Papildu dokumentācija, kas iesniegta kopā ar pieteikumu vielas nekaitīguma novērtēšanai, ļauj veikt vispusīgu vielas riska novērtējumu un ļauj pārliecināties par to, ka viela nerada bažas par kaitējumu patērētāju veselībai Regulas (EK) Nr. 1332/2008 6. panta a) apakšpunkta, Regulas (EK) Nr. 1333/2008 6. panta 1. punkta a) apakšpunkta un Regulas (EK) Nr. 1334/2008 4. panta a) apakšpunkta izpratnē.

2. Pieteikuma dokumentācijā iekļauj visus pieejamos datus, kas attiecas uz riska novērtējumu (t. i., visu minēto publicēto atsauces dokumentu pilnu tekstu, nepublicēto oriģinālo pētījumu dokumentu kopiju pilnu tekstu).

3. Pieteikuma iesniedzējs ņem vērā jaunākos vadlīniju dokumentus, ko pieņēmusi vai apstiprinājusi Iestāde un kas pieejami pieteikuma iesniegšanas laikā (EFSA Vēstnesis).

4. Iesniedz datu vākšanā izmantotās procedūras dokumentāciju, tostarp literatūras meklēšanas stratēģijas aprakstu (norādot izdarītos pieņēmumus, izmantotos atslēgvārdus un datubāzes, aptverto laikposmu, ierobežošanas kritērijus utt.) un vispusīgu informāciju par meklēšanas rezultātiem.

5. Apraksta un pamato nekaitīguma novērtēšanas stratēģiju un atbilstošo testēšanas stratēģiju, sniedzot loģisku pamatojumu lēmumiem par konkrētu pētījumu un/vai informācijas iekļaušanu un neiekļaušanu.

6. Pēc Iestādes pieprasījuma pieteikuma iesniedzējs dara pieejamus nepublicēto pētījumu un, ja iespējams, publicēto pētījumu atsevišķos jēldatus, kā arī pārbauc atsevišķos rezultātus.

7. Attiecībā uz katru bioloģisko un toksiskuma pētījumu pieteikuma iesniedzējs precizē, vai testējamais materiāls atbilst paredzētajai vai esošajai specifikācijai. Ja testējamais materiāls atšķiras no attiecīgās specifikācijas, pieteikuma iesniedzējs pierāda, ka šie dati attiecas uz aplūkojamo vielu.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/dgs/health_consumer/index_en.htm.

⁽²⁾ OV L 268, 18.10.2003., 1. lpp.

Toksiskuma pētījumus veic laboratorijās, kas atbilst Direktīvas 2004/10/EK prasībām; ja pētījumus veic ārpus ES teritorijas, ievēro ESAO labas laboratoriju prakses (LLP) principus. Pieteikuma iesniedzējs sniedz pierādījumus par to, ka šīs prasības ir ievērotas. Ja pētījumus neveic saskaņā ar standarta protokolliem, pieteikuma iesniedzējs nodrošina datu interpretāciju un pamato to atbilstību riska novērtējumam.

8. Pieteikuma iesniedzējs sniedz vispārēju secinājumu par paredzēto vielas izmantošanas veidu nekaitīgumu. Veic vispārēju novērtējumu par potenciālo risku cilvēku veselībai saistībā ar vielas zināmo vai iespējamo ietekmi uz cilvēka organismu.

6. pants

Pārtikas piedevu riska novērtēšanai vajadzīgie īpašie dati

1. Papildus datiem, kas sniedzami saskaņā ar 5. pantu, pieteikuma iesniedzējs sniedz informāciju par:

- a) piedevas identifikāciju un raksturlielumiem, tostarp paredzētajām specifikācijām un analītiskajiem datiem;
- b) attiecīgos gadījumos – daļiņu izmēriem, dažādu izmēru daļiņu izkārtojumu un citiem fizikāli ķīmiskajiem raksturlielumiem;
- c) ražošanas procesus;
- d) piejaukumu klātbūtni;
- e) stabilitāti, reakciju un dzīves ciklu pārtikas produktos, kuriem pievieno piedevu;
- f) attiecīgos gadījumos – esošajām atļaujām un riska novērtējumiem;
- g) paredzētajām standarta un maksimālajām devām ES sarakstā minētajās vai ierosinātās jaunās pārtikas produktu kategorijās vai konkrētos pārtikas produktos, kas pieder pie kādas no šīm kategorijām;
- h) uztura riska novērtējumu;
- i) bioloģiskajiem un toksiskuma datiem.

2. Iepriekš 1. punkta i) apakšpunktā minētie bioloģiskie un toksiskuma dati attiecas uz šādām galvenajām jomām:

- a) toksikokinētiku;
- b) subhronisku toksiskumu;
- c) genotoksiskumu;
- d) hronisku toksiskumu/kancerogēniskumu;
- e) reproduktīvo un attīstības toksiskumu.

7. pants

Pārtikas piedevu riska pārvaldībai vajadzīgie dati

1. Kopā ar pieteikuma iesniegtajā papildu dokumentācijā iekļauj informāciju, ko vajag, lai pārbaudītu, vai pastāv tehnoloģiski

logiski pamatoti mērķi, kurus nevar sasniegt ar citiem ekonomiski un tehnoloģiski realizējamiem līdzekļiem, un vai paredzētais izmantošanas veids nemaldina patērētājus Regulas (EK) Nr. 1333/2008 6. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta izpratnē.

2. Lai varētu veikt 1. punktā minētās pārbaudes, pieteikuma iesniedzējs sniedz atbilstošu un pietiekamu informāciju par:

- a) pārtikas piedevas identifikāciju, tostarp norādi uz esošajām specifikācijām;
- b) funkciju un tehnoloģiskajiem mērķiem, kas pamato paredzētās devas katrā pārtikas produktu kategorijā vai produktā, kuram tiek lūgta atļauja, un skaidrojumu, kāpēc šos mērķus praktiski nevar sasniegt ar citiem ekonomiski un tehnoloģiski realizējamiem līdzekļiem;
- c) pētījumiem par pārtikas piedevas iedarbīgumu vēlamā rezultāta panākšanai, lietojot paredzētajās devās;
- d) priekšrocībām un labumu patērētājiem. Pieteikuma iesniedzējs ņem vērā Regulas (EK) Nr. 1333/2008 6. panta 2. punktā izklāstītās prasības;
- e) pamatojumu, kāpēc piedevas izmantošana nemaldinās patērētājus;
- f) paredzētajām standarta un maksimālajām devām ES sarakstā minētajās vai ierosinātās jaunās pārtikas produktu kategorijās vai konkrētos pārtikas produktos, kas pieder pie kādas no šīm kategorijām;
- g) iedarbības novērtējumu, pamatojoties uz paredzētajām standarta un maksimālajām devām visās attiecīgajās kategorijās vai produktos;
- h) pārtikas piedevas daudzumu galīgajā pārtikas produktā, ko patērē patērētāji;
- i) analītiskajām metodēm, kas ļauj noteikt piedevas vai tās atlieku klātbūtni un daudzumu pārtikā;
- j) attiecīgos gadījumos – atbilstību īpašajiem nosacījumiem attiecībā uz saldinātājiem un krāsvielām, kas izklāstīti Regulas (EK) Nr. 1333/2008 7. un 8. pantā.

8. pants

Pārtikas fermentu riska novērtēšanai vajadzīgie īpašie dati

1. Papildus datiem, kas sniedzami saskaņā ar 5. pantu, pieteikuma iesniedzējs sniedz informāciju par:

- a) fermentu nosaukumiem, sinonīmiem, abreviatūrām un klasifikāciju;
- b) Fermentu komisijas piešķirto numuru;
- c) paredzētajām specifikācijām, tostarp izcelsmi;
- d) īpašībām;

- e) norādi uz līdzīgiem pārtikas fermentiem;
- f) izejmateriāliem;
- g) ražošanas procesu;
- h) stabilitāti, reakciju un dzīves ciklu pārtikas produktos, kuriem pievieno pārtikas fermentu;
- i) attiecīgos gadījumos – esošajām atļaujām un riska novērtējumiem;
- j) paredzētajiem izmantošanas veidiem pārtikā un attiecīgos gadījumos – paredzētajām standarta un maksimālajām devām;
- k) uztura riska novērtējumu;
- l) bioloģiskajiem un toksiskuma datiem.

2. Iepriekš 1. punkta l) apakšpunktā minētie bioloģiskie un toksiskuma dati attiecas uz šādām galvenajām jomām:

- a) subhronisku toksiskumu;
- b) genotoksiskumu.

9. pants

Pārtikas fermentu riska pārvaldībai vajadzīgie dati

1. Kopā ar pieteikumu iesniegtajā papildu dokumentācijā iekļauj informāciju, ko vajag, lai pārbaudītu, vai pastāv tehnoloģiski pamatoti mērķi un vai paredzētais izmantošanas veids nemaldina patērētājus Regulas (EK) Nr. 1332/2008 6. panta b) un c) apakšpunkta izpratnē.

2. Lai varētu veikt 1. punktā minētās pārbaudes, pieteikuma iesniedzējs sniedz atbilstošu un pietiekamu informāciju par:

- a) pārtikas fermenta identifikāciju, tostarp norādi uz specifiskajām;
- b) funkciju un tehnoloģiskajiem mērķiem, tostarp to tipisko procesu aprakstu, kuros pārtikas fermentu var izmantot;
- c) pārtikas fermenta ietekmi uz galīgo pārtikas produktu;
- d) pamatojumu, kāpēc fermenta izmantošana nemaldinās patērētājus;
- e) attiecīgos gadījumos – paredzētajām standarta un maksimālajām devām;
- f) uztura riska novērtējumu, kā aprakstīts Iestādes vadlīniju dokumentā par pārtikas fermentiem ⁽¹⁾.

10. pants

Aromatizētāju riska novērtēšanai vajadzīgie īpašie dati

1. Papildus datiem, kas sniedzami saskaņā ar 5. pantu, pieteikuma iesniedzējs sniedz informāciju par:

- a) ražošanas procesu;
- b) specifiskajām;

⁽¹⁾ EFSA vadlīniju dokuments par pārtikas fermentu pieteikuma dokumentācijas iesniegšanu, ko sagatavojusi ekspertu grupa jautājumos, kas saistīti ar pārtikas fermentiem, aromatizētājiem, pārstrādes līdzekļiem un materiāliem, kuri nonāk saskarē ar pārtiku, "EFSA Vēstnesis" (2009. g.) Nr. 1305, 1. lpp.

- c) attiecīgos gadījumos – informāciju par daļiņu izmēriem, dažādu izmēru daļiņu izkārtotumu un citiem fizikāli ķīmiskajiem raksturlielumiem;

- d) attiecīgos gadījumos – esošajām atļaujām un riska novērtējumiem;

- e) paredzētajiem izmantošanas veidiem pārtikā un paredzētajām standarta un maksimālajām devām ES sarakstā minētajās kategorijās vai konkrētos pārtikas produktu veidos kādā no šīm kategorijām;

- f) informāciju par uztura avotiem;

- g) uztura riska novērtējumu;

- h) bioloģiskajiem un toksiskuma datiem.

2. Iepriekš 1. punkta h) apakšpunktā minētie bioloģiskie un toksiskuma dati attiecas uz šādām galvenajām jomām:

- a) analīzi attiecībā uz strukturālu/metabolisku līdzību ar aromatizējošām vielām esošā aromatizētāju grupas novērtējumā (*flavouring group evaluation – FGE*);

- b) genotoksiskumu;

- c) attiecīgos gadījumos – subhronisku toksiskumu;

- d) attiecīgos gadījumos – attīstības toksiskumu;

- e) attiecīgos gadījumos – datiem par hronisku toksiskumu/kancerogēniskumu.

11. pants

Aromatizētāju riska pārvaldībai vajadzīgie dati

Kopā ar pieteikumu iesniegtajā papildu dokumentācijā iekļauj šādu informāciju:

- a) aromatizētāja identifikācija, tostarp norāde uz esošajām specifiskajām;

- b) vielas organoleptiskās īpašības;

- c) paredzētās standarta un maksimālās devas pārtikas produktu kategorijās vai konkrētos pārtikas produktos, kas pieder pie kādas no šīm kategorijām;

- d) iedarbības novērtējums, pamatojoties uz paredzētajām standarta un maksimālajām devām visās attiecīgajās kategorijās vai produktos.

III NODAĻA

PIETEIKUMU DERĪGUMA PĀRBAUDES KĀRTĪBA

12. pants

Procedūras

1. Saņemot iesniegumu, Komisija nekavējoties pārbauda, vai pārtikas piedeva, pārtikas ferments vai aromatizētājs ietilpst attiecīgā pārtikas nozares tiesību akta darbības jomā un vai pieteikumā ir iekļauti visi II nodaļā paredzētie elementi.

2. Ja pieteikumā ir iekļauti visi II nodaļā paredzētie elementi, Komisija vajadzības gadījumā lūdz Iestādi pārbaudīt, vai dati ir piemēroti riska novērtēšanai saskaņā ar zinātniskajiem atzinumiem par informācijas prasībām attiecībā uz vielu apstiprināšanas pieteikumu izvērtēšanu, un attiecīgos gadījumos lūdz sagatavot atzinumu.

3. Iestāde 30 darba dienu laikā no Komisijas lūguma saņemšanas ar vēstuli informē Komisiju par datu piemērotību riska novērtēšanai. Ja datus atzīst par piemērotiem riska novērtēšanai, no dienas, kad Komisija saņem Iestādes vēstuli, sākas Regulas (EK) Nr. 1331/2008 5. panta 1. punktā minētais izvērtēšanas laikposms.

Tomēr saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1332/2008 17. panta 4. punkta otrās daļas a) apakšpunktu Regulas (EK) Nr. 1331/2008 5. panta 1. punkts neattiecas uz pārtikas fermentu ES saraksta veidošanu.

4. Ja pieteikums attiecas uz pārtikas piedevu, pārtikas fermentu un aromatizētāju ES saraksta atjaunināšanu, Komisija pieteikuma iesniedzējam var lūgt papildu informāciju ar pieteikuma derīgumu saistītos jautājumos, informējot pieteikuma iesniedzēju par informācijas sniegšanas termiņu. Ja pieteikums iesniegts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1332/2008 17. panta 2. punktu, Komisija šo termiņu nosaka kopā ar pieteikuma iesniedzēju.

5. Ja pieteikums neietilpst attiecīgā pārtikas nozares tiesību akta darbības jomā vai tajā nav iekļauti visi II nodaļā paredzētie elementi, vai Iestāde uzskata, ka riska novērtēšanai iesniegtie dati nav piemēroti, pieteikumu uzskata par nederīgu. Tādā gadījumā Komisija informē pieteikuma iesniedzēju, dalībvalstis un Iestādi, norādot iemeslus, kāpēc pieteikums uzskatāms par nederīgu.

6. Atkāpjoties no 5. punkta, pieteikumu var uzskatīt par derīgu arī tad, ja tajā nav iekļauti visi II nodaļā paredzētie elementi, ar nosacījumu, ka pieteikuma iesniedzējs ir iesniedzis pārbaudāmu pamatojumu attiecībā uz katru trūkstošo elementu.

IV NODAĻA

IESTĀDES ATZINUMS

13. pants

Iestādes atzinumā iekļaujamā informācija

1. Iestādes atzinumā iekļauj šādu informāciju:

- a) pārtikas piedevu, pārtikas fermentu vai aromatizētāju identifikāciju un raksturlielumus;
- b) bioloģisko un toksiskuma datu novērtējumu;
- c) Eiropas iedzīvotāju uztura riska novērtējumu, ņemot vērā citus iespējamus uztura riska avotus;
- d) vispārēju riska novērtējumu, nosakot (ja iespējams un ja tas ir lietderīgi) uz veselību attiecināmu orientējošu vērtību un attiecīgos gadījumos norādot neskaidrības un ierobežojumus;
- e) ja uztura risks pārsniedz vispārējā riska novērtējumā noteikto uz veselību attiecināmo orientējošo vērtību, sniedz sīki izstrādātu vielas uztura riska novērtējumu, kurā, ja iespējams, norāda, kā tās pārtikas produktu kategorijas vai pārtikas produkti, kuros vielas izmantošana ir atļauta vai lūgta, palielina kopējo uztura risku;
- f) secinājumui.

2. Lūgumā sniegt atzinumu Komisija var pieprasīt Iestādei precīzāku papildu informāciju.

V NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

14. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To sāk piemērot 2011. gada 11. septembrī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2011. gada 10. martā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

PIELIKUMS

PĀRTIKAS PIEDEVU ATĻAUJAS PIETEIKUMA VĒSTULES PARAUGS

EIROPAS KOMISIJA

Ģenerāldirektorāts

Direktorāts

Struktūrvienība

Datums:

Temats: pārtikas piedevas atļaujas pieteikums saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1331/2008

☐ Pieteikums atļaujas saņemšanai attiecībā uz jaunu pārtikas piedevu☐ Pieteikums attiecībā uz jau atļautas pārtikas piedevas izmantošanas nosacījumu grozījumiem☐ Pieteikums attiecībā uz jau atļautas pārtikas piedevas specifikāciju grozījumiem

(Norādiet, atzīmējot attiecīgo lodziņu.)

Pieteikuma iesniedzējs(-i) un/vai tā/to pārstāvis(-ji) Eiropas Savienībā

(nosaukums, adrese, ...)

.....

.....

.....

iesniedz šo pieteikumu, lai atjauninātu pārtikas piedevu ES sarakstu.

Pārtikas piedevas nosaukums:

.....

ELINCS vai EINECS numurs (ja pieejams)

CAS numurs (ja piemērojams)

Pārtikas piedevu funkcionālā(-ās) grupa(-as) ⁽¹⁾:

(norādīt)

.....

Pārtikas produktu kategorijas un paredzētās devas

Pārtikas produktu kategorija	Standarta deva	Paredzētā maksimālā deva

⁽¹⁾ Funkcionālās grupas, kas attiecas uz pārtikas piedevām, kuras lieto pārtikas produktos, un uz pārtikas piedevām, ko lieto pārtikas piedevās un pārtikas fermentos, ir norādītas Regulas (EK) Nr. 1333/2008 I pielikumā. Ja piedeva neietilpst nevienā no minētajām grupām, pieteikuma iesniedzējs var ieteikt jaunu funkcionālās grupas nosaukumu un definīciju.

Ar cieņu,

Paraksts:

Pielikumi:

- ☐ pilnīga dokumentācija;
- ☐ dokumentācijas publiskais kopsavilkums;
- ☐ detalizēts dokumentācijas kopsavilkums;
- ☐ to dokumentācijas daļu saraksts, kas būtu uzskatāmas par konfidencialām;
- ☐ pieteikuma iesniedzēja(-u) administratīvo datu kopija.

PĀRTIKAS FERMENTU ATĻAUJAS PIETEIKUMA VĒSTULES PARAUGS

EIROPAS KOMISIJA

Ģenerāldirektorāts

Direktorāts

Struktūrvienība

Datums:

Temats: pārtikas fermenta atļaujas pieteikums saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1331/2008

- ☐ Pieteikums atļaujas saņemšanai attiecībā uz jaunu pārtikas fermentu
- ☐ Pieteikums attiecībā uz jau atļauta pārtikas fermenta izmantošanas nosacījumu grozījumiem
- ☐ Pieteikums attiecībā uz jau atļauta pārtikas fermenta specifikāciju grozījumiem

(Norādiet, atzīmējot attiecīgo lodziņu.)

Pieteikuma iesniedzējs(-i) un/vai tā/to pārstāvis(-ji) Eiropas Savienībā

(nosaukums, adrese, ...)

.....
.....

iesniedz šo pieteikumu, lai atjauninātu pārtikas fermentu ES sarakstu.

Pārtikas fermenta nosaukums:

.....

IUBMB Fermentu komisijas piešķirtais fermenta klasifikācijas numurs

Izejmateriāls

.....
.....

Nosaukums	Specifikācijas	Pārtikas produkti	Izmantošanas nosacījumi	Ierobežojumi attiecībā uz pārtikas fermenta pārdošanu galapatērētājiem	Īpašas prasības attiecībā uz pārtikas marķējumu

Ar cieņu,

Paraksts:

Pielikumi:

- ☐ pilnīga dokumentācija;
- ☐ dokumentācijas publiskais kopsavilkums;
- ☐ detalizēts dokumentācijas kopsavilkums;
- ☐ to dokumentācijas daļu saraksts, kas būtu uzskatāmas par konfidencialām;
- ☐ pieteikuma iesniedzēja(-u) administratīvo datu kopija.

AROMATIZĒTĀJU ATĻAUJAS PIETEIKUMA VĒSTULES PARAUGS

EIROPAS KOMISIJA

Ģenerāldirektorāts

Direktorāts

Struktūrvienība

Datums:

Temats: pārtikas aromatizētāja atļaujas pieteikums saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1331/2008

- ☐ Pieteikums atļaujas saņemšanai attiecībā uz jaunu aromatizējošu vielu
- ☐ Pieteikums atļaujas saņemšanai attiecībā uz jaunu aromatizējošu preparātu
- ☐ Pieteikums atļaujas saņemšanai attiecībā uz jaunu aromatizētāja prekursoru
- ☐ Pieteikums atļaujas saņemšanai attiecībā uz jaunu termiskās apstrādes aromatizētāju
- ☐ Pieteikums atļaujas saņemšanai attiecībā uz citu jaunu aromatizētāju
- ☐ Pieteikums atļaujas saņemšanai attiecībā uz jaunu izejmateriālu
- ☐ Pieteikums attiecībā uz jau atļauta pārtikas aromatizētāja izmantošanas nosacījumu grozījumiem
- ☐ Pieteikums attiecībā uz jau atļauta pārtikas aromatizētāja specifikāciju grozījumiem

(Norādiet, atzīmējot attiecīgo lodziņu.)

Pieteikuma iesniedzējs(-i) un/vai tā/to pārstāvis(-ji) Eiropas Savienībā

(nosaukums, adrese, ...)

.....

iesniedz šo pieteikumu, lai atjauninātu pārtikas aromatizētāju ES sarakstu.

Aromatizētāja vai izejmateriāla nosaukums:

.....

FL-, CAS-, JECFA-, CoE numurs (ja pieejams)

Aromatizētāja organoleptiskās īpašības

.....

Pārtikas produktu kategorijas un paredzētās devas

Pārtikas produktu kategorija	Standarta deva	Paredzētā maksimālā deva

Ar cieņu,

Paraksts:

Pielikumi:

- ☐ pilnīga dokumentācija;
- ☐ dokumentācijas publiskais kopsavilkums;
- ☐ detalizēts dokumentācijas kopsavilkums;
- ☐ to dokumentācijas daļu saraksts, kas būtu uzskatāmas par konfidencialām;
- ☐ pieteikuma iesniedzēja(-u) administratīvo datu kopija.

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 235/2011**(2011. gada 10. marts),****ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ievešanas cenas noteikšanai**

EIROPAS KOMISIJA,

tā kā:

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

Regulā (EK) Nr. 1580/2007, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta importa vērtības minētās regulas XV pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 1580/2007 138. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

ņemot vērā Komisijas 2007. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 1580/2007, ar ko nosaka Regulu (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 1182/2007 īstenošanas noteikumus augļu un dārzeņu nozarē ⁽²⁾, un jo īpaši tās 138. panta 1. punktu,

Šī regula stājas spēkā 2011. gada 11. martā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2011. gada 10. martā

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 350, 31.12.2007., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta ieviešanas vērtība
0702 00 00	IL	122,2
	MA	55,0
	TN	115,9
	TR	82,8
	ZZ	94,0
0707 00 05	TR	166,8
	ZZ	166,8
0709 90 70	MA	43,0
	TR	137,5
	ZZ	90,3
0805 10 20	EG	56,5
	IL	70,5
	JM	51,6
	MA	49,2
	TN	56,2
	TR	69,8
	ZZ	59,0
0805 50 10	EG	42,1
	MA	42,1
	TR	48,3
	ZZ	44,2
0808 10 80	AR	99,8
	CA	101,6
	CL	119,8
	CN	101,7
	MK	52,3
	US	146,4
	ZA	67,5
	ZZ	98,4
0808 20 50	AR	89,7
	CL	103,2
	CN	53,6
	US	182,7
	ZA	88,8
	ZZ	103,6

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 236/2011**(2011. gada 10. marts),****ar ko groza ar Regulu (ES) Nr. 867/2010 2010./11. tirdzniecības gadam noteiktās reprezentatīvās cenas un papildu ievadmuities nodokļus dažiem cukura nozares produktiem**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 2006. gada 30. jūnija Regulu (EK) Nr. 951/2006, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenot Padomes Regulu (EK) Nr. 318/2006 saistībā ar tirdzniecību ar trešām valstīm cukura nozarē ⁽²⁾, un jo īpaši tās 36. panta 2. punkta otrās daļas otro teikumu,

tā kā:

- (1) Reprezentatīvās cenas un papildu ievadmuities nodokļi, kas 2010./11. tirdzniecības gadā piemērojami baltajam

cukuram, jēlcukuram un dažu veidu sīrupam, tika noteikti ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 867/2010 ⁽³⁾. Šajās cenās un nodokļos jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 232/2011 ⁽⁴⁾.

- (2) Saskaņā ar datiem, kas patlaban ir Komisijas rīcībā, minētās summas ir jāgroza atbilstīgi Regulā (EK) Nr. 951/2006 paredzētajiem noteikumiem un kārtībai,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Ar Regulu (EK) Nr. 951/2006 2010./11. tirdzniecības gadam noteiktās reprezentatīvās cenas un papildu ievadmuities nodokļi, kas piemērojami Regulas (ES) Nr. 867/2010 36. pantā minētajiem produktiem, tiek grozīti un ir sniegti šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2011. gada 11. martā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2011. gada 10. martā

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 178, 1.7.2006., 24. lpp.

⁽³⁾ OV L 259, 1.10.2010., 3. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 63, 10.3.2011., 15. lpp.

PIELIKUMS

**Grozītās reprezentatīvās cenas un papildu ievedmuitas nodokļi, kas no 2011. gada 11. marta piemērojami
baltajam cukuram, jēlcukuram un produktiem ar KN kodu 1702 90 95**

(EUR)

KN kods	Reprezentatīvā cena par attiecīgā produkta 100 tīrsvara kilogramiem	Papildu ievedmuitas nodoklis par attiecīgā produkta 100 tīrsvara kilogramiem
1701 11 10 ⁽¹⁾	57,95	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	57,95	0,00
1701 12 10 ⁽¹⁾	57,95	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	57,95	0,00
1701 91 00 ⁽²⁾	54,91	1,00
1701 99 10 ⁽²⁾	54,91	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	54,91	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,55	0,19

⁽¹⁾ Standarta kvalitātei, kas noteikta Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 IV pielikuma III punktā.

⁽²⁾ Standarta kvalitātei, kas noteikta Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 IV pielikuma II punktā.

⁽³⁾ Aprēķins uz 1 % saharozes satura.

LĒMUMI

PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS 2011/156/KĀDP

(2011. gada 10. marts),

ar ko īsteno Lēmumu 2011/137/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Lībijā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

ņemot vērā Padomes Lēmumu 2011/137/KĀDP (2011. gada 28. februāris) par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Lībijā ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 8. panta 2. punktu saistībā ar Līguma par Eiropas Savienību 31. panta 2. punktu,

1. pants

Lēmuma 2011/137/KĀDP IV pielikumā iekļauj šā lēmuma pielikumā uzskaitītās personas un vienības.

tā kā:

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

- (1) Padome 2011. gada 28. februārī pieņēma Lēmumu 2011/137/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Lībijā.

Briselē, 2011. gada 10. martā

- (2) Ņemot vērā situācijas nopietnību Lībijā, minētā lēmuma IV pielikumā norādīto personu un vienību saraksts, uz kurām attiecinā ierobežojošos pasākumus, būtu jāpapildina ar jaunām personām un vienībām,

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
MARTONYI J.

⁽¹⁾ OV L 58, 3.3.2011., 53. lpp.

PIELIKUMS

1. pantā minēto personu un vienību saraksts

Personas

	Uzvārds, vārds	Identifikācijas informācija	Pamatojums	Datums, kad iekļāva sarakstā
1.	Mustafa Zarti kungs	dzimis 1970. gada 29. martā, Austrijas pilsonis (pases Nr. P1362998, derīga no 2006. gada 6. novembra līdz 2016. gada 5. novembrim)	Cieša saistība ar režīmu un "Lībijas Investīciju iestādes" (<i>Libyan Investment Authority</i>) vadītāja vietnieks, Valsts naftas korporācijas valdes loceklis, naftas uzņēmuma "Tamoil" vadītājs un Pirmās enerģijas bankas (<i>First Energy Bank</i>) Bahreinā prezidenta vietnieks.	(¹)

Vienības

	Nosaukums	Identifikācijas informācija	Pamatojums	Datums, kad iekļāva sarakstā
1.	<i>Central Bank of Libya</i> (CBL) (Lībijas Centrālā banka)		Vienība ir <i>Muammar Qadhafi</i> un viņa ģimenes kontrolē, un, iespējams, ir viņa režīma finansējuma avots.	(¹)
2.	<i>Libya Africa Investment Portfolio</i> (Lībijas Āfrikas investīciju portfelis)	<i>Jamahiriya Street, LAP Building, PO Box 91330, Tripoli, Lībija</i>	Vienība ir <i>Muammar Qadhafi</i> un viņa ģimenes kontrolē, un, iespējams, ir viņa režīma finansējuma avots.	(¹)
3.	Lībijas Ārvalstu banka (<i>Libyan Foreign Bank</i>)		Vienība ir <i>Muammar Qadhafi</i> un viņa ģimenes kontrolē, un, iespējams, ir viņa režīma finansējuma avots.	(¹)
4.	<i>Libyan Housing and Infrastructure Board (HIB)</i> (Lībijas Mājokļu un infrastruktūras pārvalde)	<i>Tajora, Tripole, Lībija; Lībijas Vispārējā tautas komitejas reģistrācijas numurs: 60/2006 Tālr.: +218 21 369 1840, Fakss: +218 21 369 6447 http://www.hib.org.ly</i>	Vienība ir <i>Muammar Qadhafi</i> un viņa ģimenes kontrolē, un, iespējams, ir viņa režīma finansējuma avots	(¹)
5.	<i>Libyan Investment Authority (LIA, a.k.a. Libyan Arab Foreign Investment Company (LAFICO))</i> (Lībijas Investīciju iestāde a.k.a. Lībijas Arābu ārvalstu investīciju uzņēmums)	<i>I Fateh Tower Office No.99 22nd Floor, Borgaida Street, Tripoli, 1103 Lībija, Tālr: 218 21 336 2091, Fakss: 218 21 336 2082, www.lia.ly</i>	Vienība ir <i>Muammar Qadhafi</i> un viņa ģimenes kontrolē, un, iespējams, ir viņa režīma finansējuma avots	(¹)

(¹) Pieņemšanas diena

Abonementa cenas 2011. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV